

**HALK
DEMOKRASİSİ
VE
BAĞIMSIZLIK
YOLUNDA...**

MÜCADELE

ALMANYA TÜRKİYELİ İŞÇİLER FEDERASYONU (ATİF) YAYIN ORGANI

MASRAFI: 1 D. MARK

FAŞİST PAŞALARIN MUHTIRASI DA SÖMÜRÜ VE ZULÜM DÜZENİNİ KURTARAMAYACAKTIR

FAŞİSTLER PUSUDA ...

27 Aralık'ta Genel Kurmay Başkanı Kenan Evren, haftalık 'olağan' ziyaretinde Kara, Deniz ve Hava Kuvvetleri Komutanları ve Jandarma Genel Komutanının da imzalarını taşıyan bir muhtırayı Cumhurbaşkanına verdi.

"Türk Silahlı Kuvvetlerinin görüşü" başlığını taşıyan muhtıra girişte partilerin siyasi görüşleri doğrultusunda tayinlere karşı çıkmakta, partileri 'kamu görevlilerine' ve vatandaşları bölmek'le suçlamakta ve şöyle devam etmektedir.

"...Bölgemizdeki gelişmeler Ortadoğu'dan her an sıçrayabilecek bir çatışmaya dönüşebilecek durumdadır. İşte anarşist ve bölücüler yurt sathında genel bir ayaklanmanın provalarını yapmaktadırlar. Ülkede birlik ve beraberliği vatandaşın can ve mal güvenliğinin süratle sağlanabilmesi için gerekli kısa ve uzun vadeli tedbirlerin yüce meclislerimizce en kısa zamanda kararlaştırılması bugünkü ortam içinde hayati bir önem taşımaktadır. Diğer yandan meclislerin açılışından bir buçuk ay sonra komisyonların ancak teşkil edilebilmesi ve ülkenin acilen ön çözüm bekleyen konularının müzakere edilebilmesi için bugüne kadar müşterek bir gündemin septanama-

ması üzüntü ile izlenmektedir.

Ülkemizin içinde bulunduğu son derece önemli siyasi ekonomik ve sosyal ortamda her geçen gün hızını biraz daha arttıran anarşi, terör ve bölücülük karşı millî birlik ve beraberliğin sağlanabilmesi i-

Devamı 2. sayfada

ABD EMPERYALİSTLERİ UŞAKLARI İLE ANLAŞMASINI TAZELEDİ

Amerikan emperyalizminin en sağlam dayanaklarından olan faşist Şah'ın devrilmesinden sonra bölgede emperyalistler arası dalaşmalar arttı. Özellikle Amerikan emperyalizmi ile Rus-sosyal emperyalizmi bölgedeki hakimiyet dalaşmasında yeni mevziler elde etmek için yoğun askeri ve siyasi çabalara giriştiler.

Her iki emperyalist güç de, bugün bir yandan Ortadoğu'da kendi elindeki mevzileri sağlamlaştırmaya çabalarırken, diğer yandan da diğerinin hakim olduğu yerleri ondan koparmaya çalışıyor. Diğer emperyalist büyük güçler de bu arada güçleri oranında bu dalaşmaya katılıyorlar. Bu dalaşmalar dünyayı yeni bir emperyalist paylaşım savaşının bulutları ile kaplatıyor.

Son olarak, 27 Aralık'ta Rus sosyal-emperyalistlerinin Afganistan'a karşı giriştikleri doğrudan işgal hareketi, bu dalaşmada Sovyetler Birliği'ne şimdilik önemli bir avantaj sağladı. Amerikan emperyalist devamı 7. sayfada

1968 ÇEKOSLAVAKYA 1979 AFGANİSTAN

RUS SOSYAL EMPERYALİSTLERİNİN »INTERNASYONALİST YARDIMI«

Rus sosyal emperyalistleri 1979 un son günlerinde Afganistan'da gerçekleştirdikleri bir darbe ile uşakları Babrak Karmel'i başa getirdiler. Bu darbe, Afganistan'da Rus sosyal emperyalistleri tarafından 1 sene içinde gerçekleştirilen 3. darbedir. 27 Nisan 1978 de Davut Hanın devrilerek Muhammet Nur Taraki'nin başa gelmesiyle Rus sosyal emperyalistleri büyük devrimci ilan ettikleri Taraki vasıtasıyla Afgan halkının alın terini alabilmesine sövmeye devam ettiler. Daha sonra Amin'in Taraki'yi devirerek başa gelmesiyle bu defada Amin'in 'büyük devrimci' ve 'komünist' olarak propagandasını yaptılar. Fakat Amin, ülke içinde sosyal-faşist rejimi karşı ayaklanmaları bastırma başarıları olamadı ve giderek Rus sosyal emperyalistlerinin gözünden düştü.

devamı 12. sayfada

FAŞİSTLER YURT DIŞINDA DA AZIYOR!

Türkiye'de faşist saldırıların yoğunlaşmasına paralel olarak, yurtdışında da faşistlerin saldırıları arttı.

Aralık ayı içinde Paris'te yedi devrimcinin faşistler tarafından kurşunlanması dan sonra; 5 Ocakta'da MHP'li ve MSP'li faşistler, Berlin'de Celalettin Kesim adlı bir öğretmeni bıçaklayarak öldürdüler. Aynı olayda 20 den fazla kişi, faşist saldırı gangleri tarafından yaralandı.

Bu olayın gelişmesi şöyle oldu:

MHP'li ve MSP'li faşist dernekler, Rus sosyal-emperyalistlerinin Afganistan'a karşı giriştiği saldırı ve işgal hareketini demagojik bir şekilde kullanmaya çalıştılar. Rus sosyal-emperyalistlerini sanki komünistmiş gibi göstererek; Afganistan'da ki işgale karşı mücadeleyi de, sanki 'müs-

lümanların, allahsız komünistlere karşı mücadelesi imiş' gibi göstererek bildiriler dağıttılar. Yürüyüşler düzenlediler.

devamı 11. sayfada

TÖK-YD KURULDU

Türkiyeli Öğrenciler Konfederasyonu-Yurt Dışı (TÖK/YD) Kurucu Genel Kurulu, 3-4-5-6 Ocak tarihlerinde Frankfurt'ta yapıldı. Genel Kurula üç üye Federasyon (ATÖF-BTÖF-FTÖB) ve bu federasyonlardan gelen 22 delegé katıldı. Genel Kurula delegeler dışında 600 e yakın Türkiyeli işçi ve öğrenci de dinleyici olarak katıldı. Dinleyiciler arasında Batı Almanya'nın dışında Fransa, İngiltere, Avusturya, Belçika ve diğer Batı Avrupa ülkelerinden çeşitli zorlukları göze alarak katılanlarda devamı 7. sayfada

BATI ALMAN EMPERYALİSTLERİ KİTLE TEŞKİLATLARINI YASAKLAMAK İSTİYOR

Batı Almanya'da MHP'li faşistler yeni bir saldırı tertipler. 19.1.1980 Cumartesi günü, Schönberg'de gazete satan ATİF'li devrimcilerle saldırı yaptılar. Yaptıkları bu saldırıda amaçlarına ulaşamayan ve gereken ders alan MHP'li köpekler, bu defa da Batı Alman polisine devrimci-Devamı 11. sayfada

Türkiye'deki yoğun faşist saldırılara karşı! Afganistan'ın işgaline karşı! Emperyalizmin İran devrimine saldırısına karşı!

FAŞİZME, SOSYAL FAŞİZME, EMPERYALİZME, SOSYAL EMPERYALİZME KARŞI!

BÜYÜK YÜRÜYÜŞE KATIL!

23 ŞUBAT 1980 KÖLN 11° EBERTPLATZ

çin Türk silahlı kuvvetleri ülke yönetimi içinde etkili ve sorumlu anayasal kuruluşları ve özellikle siyasi partileri görevle davet etmek mecburiyetinde kalmıştır.

Ülkenin içinde bulunduğu bu durumdan biran önce kurtulması hükümetler kadardır diğer siyasi partilerimizin de görevleri arasında. Türk Silahlı Kuvvetleri yasa ile kendisine verilen görev sorumluluğunun idraki içinde ülkemizin bugünkü hayati sorunları karşısında siyasi partilerimizin biran önce milli menfaatlerimizi ön plana atarak anayasamızın ilkeleri doğrultusunda ve Atatürkçü bir görüşte bir araya gelerek anarşi, terör ve bölücülük gibi devleti çökertmeye yönelik her türlü hareketlere karşı bütün önlemleri müştereken almalarını ve diğer anayasal kuruluşların da bu yönde yardımcı olmalarını ısrarla istemektedir."

MUHTIRA KİME VERİLDİ ?

Faşist paşaların Cumhurbaşkanı'na verdikleri bu muhtıra, hakim sınıfların siyasi temsilcileri arasında yoğun bir trafığa yol açtı. Önce Cumhurbaşkanı parti başkanları ile tek tek görüştü. Görüşmelerden sonra faşist parti temsilcileri bu muhtıra üzerine çeşitli yorumlar yaptılar.

Amerikanca faşist Demirel, bu darbe tehdidi karşısında, kendilerinin içinde bulunulan durumdan sorumlu olmadıklarını ısrarla belirtti ve şöyle dedi:

"Türkiye'nin getirildiği bu durumdan biz sorumlu değiliz. 35 günlük bir hükümetin Türkiye'yi bu duruma getirmesi mümkün değildir." Demirel özenle muhtıranın hedefinin CHP olması gerektiği konusunu işledi.

CHP'nin faşist yöneticileri de, bunun tersi bir tavır takınarak, muhtıranın hedefinin AP ve diğerleri olması gerektiği temasını işlediler. Ecevit, 3 Ocak'ta CHP, Millet Meclisi ortak grubunda yaptığı konuşmada muhtıra konusunda şunları söyledi :

"CHP hiç bir dönemde demokrasiyi koruma açısından böyle bir uyarı almamıştır. Oysa bu hükümet daha 51. gününde böyle bir uyarı almıştır. Bu aramızdaki farkı açıkça gösterir..."

Cumhurbaşkanı ile yaptığı görüşmenin hemen ardından verdiği demeçte ise Ecevit, kendilerinin AP'ye karşı ne kadar 'ılımlı' muhalefet yaptıklarını anlatarak, şöyle dedi :

"AP hükümeti döneminde saldırıların, şiddet eylemlerinin başlıca hedefleri arasında da CHP'liler yer aldığı halde, yakınmalarımızı ve muhalefetimizi bu konuda çok sınırlı tuttuk. Hatta hükümete destek olan partilerden biri bile zaman zaman bizden daha ileri ölçüde ve sert muhalefet yapmaktadır. Bu muhalefetimizi böyle sınırlı ölçüler içinde tuttuğumuz için zaman zaman eleştirilere, tarizlere uğruyoruz. Bunlara göğüs geriyoruz ve germeye de devam edeceğiz."

Hakim sınıfların diğer partileri de bu iki büyük partinin takındığı tavra benzer tavır takındılar. Hepsi 'muhtıra'yı yerinde ve doğru bulduğunu belirtti. Hakim sınıfların çeşitli 'sanayi', 'ticaret' vs. odaları adına takınılan tavırlar da, muhtıra'yı destekler yönde oldu.

Muhtıranın esas hedefi gerçekte ne AP ne de hakim sınıfların herhangi bir diğer partisi idi. Muhtıra aynı 12 Mart muhtırası gibi, işçilere, köylülere, tüm emekçilere; Türkiye'nin bağımsızlığından, ve halk demokrasisinden olan tüm güçlere karşı girişilmiş yoğun bir saldırı; ağır bir darbe tehdidi niteliğini taşıyordu. Muhtıra, aslında aralarında temel hiç bir çelişme olmayan hakim sınıf partilerini 'hizaya girmeye' ve halka karşı birleşmeye çağırıyor, partileri 've diğer anayasal kuruluşlarını (yani devletin faşist baskı araçlarını) görevlerini yapmaya (yani yükselen halk hareketini bastırma) çağırıyordu. Hakim sınıflar, faşist

ordunun paşaları aracılığı ile siyasi partileri 'aralarındaki kısır çekişmeleri bırakmaları' yönünde uyarıyordu. Bunun ya pılmaması halinde, askeri darbe tehdidi Demoklesin kılıcı gibi sallandırılmaya başlanıyordu.

AP-CHP YAKINLAŞMASI

Hakim sınıf partileri, özellikle de CHP ve AP arasındaki yakınlaşma ve yumuşama, hakim sınıfların halkın yükselen hareketi karşısında arzulanıkları bir şeydi. Ancak bu 'yakınlaşma' hem AP'nin ve hem de tabanında çok sayıda yurtsever barındıran CHP içinde tepki ile karşılaşıyordu. Hakim sınıflar bu durumda çareyi açık darbe tehditinde buldular. Darbe tehdidi karşısında iki partinin yönetici kademelerinde ve Meclisteki yakınlaşması, tabana 'demokrasi savaşı' olarak yutturulabilirdi. Öyle ya, karşımızda kırk satır mı/kırk katır mı? Örneği bir alternatif vardı. "Ya yakınlaşma, ya askeri darbe"

Hakim sınıfların basını ve her türlü yayın organları CHP ağırlıklı hükümetin son döneminden başlayarak yoğun bir şekilde AP-CHP yakınlaşmasının propogandasına girişmişti. Bu propoganda 'muhtıra'dan sonra en uç noktasına ulaştı. CHP ve AP'nin faşist yöneticileri havayı yumuşatan demeçler vermeye başladılar.

CHP adına Ecevit Cumhurbaşkanı ile yaptığı görüşmeden sonra şunları söyledi :

"Biz hükümet kurulduktan sonra da diyaloga hazır olduğumuzu her vesile ile gösterdik, açıkladık."

Ben dilerdim ki, iş bu üzücü noktaya gelmeden önce, iki büyük parti arasında, iktidar partisi ile, ana muhalefet partisi arasında verimli, ciddi bir diyalog kurulabilirdi... Yapıcı bir diyaloga hazır olduğumuzu tekrar kamu oyunun önünde belirtmeyi bir görev biliyorum."

Bundan 4 gün sonra verdiği bir demeçte Ecevit, "AP den bir koalisyon önerisi gelirse, bunu memnulukla karşılayacaklarını" belirtiyordu.

Sonunda 13 Ocak'ta, Ecevit ve Demirel görüştüler. Bu görüşme, hakim sınıfların bu iki ana partisinin, halkın muhalefetini ezme yönünde öteden beri aralarında olan ittifakın, resmileşmesi açık hale gelmesi yönünde atılan önemli bir adım oldu. Görüşmeden sonra Ecevit "Aramızdaki görüşmeleri sürdürmeyi kararlaştırdık... Bugün Türkiye'de olağanüstü bir durum olduğu sözcük anlamı ile dahi belli" diyordu. Demirel ise şunları söylüyordu :

"Türkiye'de anarşi meselesi bir milli meseledir. Sıkıyönetime rağmen hadiseler önlenememiştir. Silah kaçakçılığı alıp yürümüşür, öldürmeler artmıştır. Girilemeyen mahalleler, şehirler yaratılmıştır.

Bugün Sayın Bülent Ecevit ile bu konuları ele aldık. Anarşi ve ekonomik konular üzerinde durduk. Yapılacak işbirliği ile hükümete yardımcı olmalarını istedim. Devletin otorite kurabilmesi için işbirliği rica ettim. Anarşi meselesi karşısında her kesin yerini alması gerektiğini söyledim.

Yasa eksiklikleri tamamlanmalı, herkes anarşi karşısında yerini almalıdır.

Meclise sevk edilecek yeni yasalar da, umuyorum ki, CHP tarafından desteklenecektir. Yalnız fevkalade hal yasası için kendisiyle yeniden görüşme yapacağım.

Konusu ve zamanı tesadüfen seçilmemiş müsahhas konular üzerinde bir işbirliği için mutabık kaldık. Bundan sonra yeniden görüşme yapmada mutabık kaldık. Meselemiz, Türkiye'yi içinde bulunduğu durumdan çıkarmaktır."

Görüldüğü gibi hakim sınıfların iki büyük faşist partisi, 'olağanüstü' halleri yavaşlatma ve bir dizi faşist yasayı çıkarma; faşist terörü yasal hale getirerek yoğunlaştırma konusunda anlaşmışlardır. Şimdilik anlaşamadıkları konu DGM yasası. Bu konuda da bir uzlaşma bulmaya çalışacaklardır.

Hakim sınıfların bu iki ana partisi, şimdi bu uzlaşmalarını bize iyi bir şeymiş

"HUZUR VE ASAYİŞ" İŞTE BÖYLE - SAGLIYOR...

gibi yutturmaya çalışacaklardır. Onlar bize, bu yaptıklarının 'demokrasiyi kurtarmak' için tek yol olduğunu söyleyecekler, uzlaşmazsak, 'demokrasi gider, askeri darbe gelir' diyeceklerdir.

Hangi 'demokrasi' Bugün Türkiye'nin 19 ilinde sıkıyönetim hüküm sürmektedir. 12 Kasım ile 5 Ocak arasında tutuklanmaların sayısı, Demirel'in verdiği rakamlara göre 2011 dir. Yalnızca 23 ve 24 Aralık'ta; Kahramanmaraş katliamının yıldönümünde katliamı kinama eylemlerinde üç büyük şehirde göz altına alınanların sayısı 5000 i geçmektedir. Bu olaylarla ilgili olarak açığa alınan öğretmenlerin sayısı 2000 i geçmektedir. Bugün ülkemizde her gün yurtseverler, devrimciler sokaklarda kurşunlanmaktadır. Faşist katiller, hem de güya en iyi kontrol edilimleri, gezmeye gider gibi hapisten kaçırılmaktadır. Ülkemizde bütün demokratik örgütler

yasaklanmıştır. İlerici yayınlar sıkıyönetim bölgelerinde resmen yasak, diğer bölgelerde ise baskı altındadır. Bugün ülkemizde askeri bir yönetim kurmak için bir darbe beye gerek yoktur. Çünkü askeri yönetim, 19 ilde resmen diğer bölgelerde gayri resmi olarak vardır. Hükümetin aldığı bütün kararlar, Meclislerin çıkardığı bütün kanunlar süngülerin işaretini doğrultusunda olmaktadır. Türkiye'yi gerçekte yöneten hükümet değil, Milli Güvenlik Kuruludur. Ordu siyasetin 'dışında' değil, ta göbeğindedir. Bu anlamda hakim sınıf partilerinin 'demokrasi'yi koruması palavradır. Bugün Türkiye'de, çeşitli milliyetlerden emekçi halkımız, bütün yasaklara, baskılara, tehditlere rağmen çeşitli eylemler yürütmekte; faşizme karşı direnmektedir. Demokratik haklar bu mücadeleler içinde, yasaklara, sıkıyönetime rağmen, söke söke alınmakta, kullanılmaktadır. Türkiye'de demokratik haklar, emekçi halkın direnişi sonucunda, emekçi halkın direnişi içinde ve direnişin boyutları ölçüsünde vardır. Hakim sınıflar şimdi dört bir yandan halka saldırmakta, halkın faşizme karşı direnişini kırmaya, bu direnişi bütünü ile ezme çalışmaktadır. Hakim sınıfların ezilen halka karşı giriştiği yoğun saldırıda; darbe tehditleri, ve hakim sınıfların iki ana partisinin birbirine yakınlaşması, birbiri ile, çelişen olaylar değil, birbirinin tamamlayıcısıdır.

ARANDIKTAN SONRA ASKERİ KİSLAYA GÖTÜRÜLEN GÖZALTINDAKİ ÖĞRENCİLER

Darbe tehditlerinin de, AP CHP yakınlaşmasının da hedefi aynıdır:

Halkın faşist düzene karşı yükselen mücadelesini ezme !

Bu yoğun saldırıya karşı verilecek bir tek cevap vardır !

Darbe tehditlerine, yeni faşist yasalara, sıkıyönetime karşı işçilerin, köylülerin tüm emekçilerin, işçi sınıfı önderliğinde çelikten birliği !

Darbe tehditlerine, yeni faşist yasalara, olağanüstü haller Yasasına ve DGM'lere karşı mücadele edelim !

Bizim gerçek kurtuluşumuzun bir tek yolu vardır. Emperyalizmin uşakları hakim sınıfların kanlı faşist diktatörlüğünü demokratik halk devrimi ile yerle bir etme; işçi sınıfı önderliğinde demokratik halk iktidarını kurmak.

Söke söke aldığımız demokratik haklarımızı koruma mücadelesini, Demokratik halk devrimi mücadelesine tabi kılalım.

TÜRKİYE DEVRİMİ, PROLETER DÜNYA DEVRİMİNİN BİR PARÇASIDIR !

Bugün bütün Ortadoğu'da kaynaşmanın yükseldiği; emperyalist büyük güçlerin, özellikle de ABD emperyalizmi ile Rus sosyal emperyalistlerinin dalaşmasının bu bölgede yoğunlaştığı bir ortamda, Türkiye emperyalistler açısından çok önemli bir mevzi haline gelmiştir. Önemli artmıştır. Emperyalistler Türkiye'de 'huzur ve sükun' istemektedirler. Onlar Türkiye'de yükselen halk hareketinin her ne pahasına olursa olsun bastırılmasını talep etmektedirler. Hakim sınıfların halka karşı giriştikleri yoğun faşist saldırıların özellikle İran'daki halk ayaklanmasına pa

devamı 7. sayfada

EMEKÇİ KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ ! DEVİRİM OLMADAN EMEKÇİ KADINLAR KURTULAMAZ !

Klara Zetkin Anlatıyor Lenin'den Anılarım

Klara Zetkin'in Rusya ve tüm dünya proletaryasının büyük önderi Lenin'le kadınlar üzerine bir dizi tartışmaları vardır. Bu konuda Lenin'in çok değerli görüşlerinin bir kısmını aktarmak amacıyla, Klara Zetkin'le yaptığı konuşmalardan bir bölümü yayınlıyoruz. ("Kadınların Kurtuluşu" s.142, Günce yayınları)

Lenin şöyle dedi: "kadının insani ve sosyal durumu ile üretim araçlarının özel mülkiyeti arasındaki kopmaz bağa önem vermelisin. Bu kadınların kurtuluşu için burjuva hareketine karşı güçlü, yıkılmaz bir çizgi çekecektir. Aynı zamanda, kadın sorununu sosyal ve işçi sınıfı sorununun bir parçası olarak incelemek ve bu sorunu proleter sınıf mücadelesi ve devrimle birleştirmek için bize bir temel de verecektir. Komünist kadınlar hareketinin kendisi, bir yığın hareketi yani genel yığın hareketinin bir parçası olmalıdır; sadece proleterlerin değil, bütün sömürülenlerin, ezilenlerin ve kapitalizmin ve hakim sınıfların bütün kurbanlarının hareketinin bir parçası olmalıdır. Burada, kadınların hareketinin, proletaryanın sınıf mücadelesi ve tarihi görevi yani komünist bir toplum yaratılmasındaki önemi de yatar. Partimizde ve Komintern'de devrimci kadınlığın çiğine sahip olduğumuz için gururlanabiliriz. Ama bu yetmez, kentlerde ve kırlardaki milyonlarca işçi kadını mücadelemize ve özellikle toplumun komünist olarak yeniden kurmak için kazanmalıyız. Kadınlar olmadan gerçek yığın hareketi olmaz.

Örgütsel fikirlerimizi, ideolojik kayırlardan çıkarırız. Aynı Komünist kadın örgütleri istemiyoruz. Komünist olan kadın, tıpkı Komünist olan erkek gibi Parti üyesidir. Aynı hakları, aynı ödevleri vardır. Bu nedenle, hiçbir fikir farkı olamaz. Bununla birlikte, gerçeğe gözlerimizi kapamamalıyız. Geniş kadın yığınlarını yükseltmek, bunları Parti ile ilişkili hale getirmek ve Partinin etkisinde tutmak amacıyla, Partinin organları-çalışma grupları, komisyonları, komiteleri bölümleri- olmalıdır. Bu doğal olarak, kadınlar arasında sistemik bir çalışma yapmamızı gerektirir. Uyanık kadınlara

öğretmeli, bunları Komünist Partisi altında proleter sınıf mücadelesini kazanmalı ve bu mücadele için hazırlamalıyız. Bunu söylediğimde sadece aklımda proleter kadınlar değil, değirmende çalışanlar ya da ailenin yemeğini pişiren kadınlar da var. Aynı zamanda köylü ve işçi orta sınıfın çeşitli tabakalarının

kadınları da aklımda. Bunlar da kapitalizmin kurbanlarıdır ve savaştan bu yana durumları daha da kötüleşmiştir. Politikadaki ilgisizlik ya da başka söyleyişle kadın yığınlarının anti-sosyal ve geri psikolojisi, faaliyetlerinin dar alanı ve hayatlarının bütün modeli inkar edilmez gerçeklerdir. Bunları görmemezlikten gelmek ahmaklık, hem de tamamen ahmaklık

olur. Kadınlar arasında çalışmak için kendi gruplarımız, özel ajitasyon yöntemlerimiz ve özel örgüt biçimlerimiz olmazdır. Bu burjuva 'feminizm'i değildir, bu, pratik devrimci politikasıdır. "

Lenin devam etti. " Sovyet Rusya, kadınlar için olan isteklerimize yeni bir ışık yakar. Proletaryanın diktatörlüğünde kadınlar, artık proletarya ile burjuvazi arasındaki mücadelenin bir hedefi değillerdir. Bir kez bu kadınları yanıma çağırdıktan sonra, artık komünist toplum binasına girer tuğla gibi hizmet ederler. Bu da, sınırın öte tarafındaki kadınlara, iktidarın proletarya tarafından ele geçirilmesinin önemini gösterir. Kadınların çeşitli yerlerdeki durumları arasındaki fark, kadın yığınlarının desteğini, proletaryanın devrimci sınıf mücadelesine kazanmak için cesur bir yardımla gösterilmelidir. Kadın yığınlarının, ilkelerin açık bir kavrayışla ve sağlam bir örgütsel temel üzerinde hareketle geçirilmeleri, Komünist Partileri ve bu partilerin zaferleri için hayati bir sorundur. Ama kendi kendimizi kandırma mayalım. Ulusal bölümlerimiz, hala bu sorunun doğru anlayışına sahip değiller. İş, komünist önderliğinde işçi kadınların yığın hareketini yaratmaya geldiğinde, pasif, bekle ve gör tavrını benimserler. Böyle bir yığın hareketini geliştirmenin ve yönetmenin, bütün Parti çalışma sınıfı kadar, bütün Parti faaliyetinin önemli bir kısmı olduğunu anlamıyorlar. Önemli, güçlü ve kalabalık bir komünist kadınlar hareketinin gerekliliğini ve yalnızca arada bir fark etmeleri, Partinin sürekli üzerinde durulması gereken bir meselesi olmaktan çok, lütfen kalen romantik bir tavadır....

Proleter diktatörlüğünde, komünizmin gerçekleştirilmesinden geçen kadınların kurtuluşu kırlarda da yayılacaktır. Bu açıdan, sanayimizin ve tarımımızın elektrifikasyonundan çok şey bekliyorum. Bu çok büyük bir tesarıdır! Bu yoldaki zorluklar, son derece büyük. Yığınlardaki gizli olan kuvvetli güçler, bu güçlüklerin üstesinden gelmek için serbest bırakılmalı ve eğitilmelidir. Milyonlarca kadın, bu işte yer almalıdır.

DIYARBAKIR

Kürdistan'da Milli Zulüm Yoğunlaşıyor

Türk hakim sınıflarının Kürdistan'da yürüttükleri baskı, katliam, eritime politikası hız kazanıyor. Bugün Türkiye Kürdistan'ının hemen hemen tümüne yakın bir kısmında sıkıyönetim ilan edilmiş durumda. En ufak bir direnişe kan ve ateşle karşılık veren komprador burjuvazi ve toprak ağalarının temsilcileri, halkın mücadelesinin yükselmesiyle yıllardır sürdürdükleri kanlı soygun ve zulüm faaliyetlerine hız verdiler.

Iran'da gelişen mücadeleden tedirgin olan ve bu mücadelenin Türkiye'ye de yansıtacağından korkan komprador patron-ağa devleti "bölücülük", "kaçakçılık" hareketlerini önleme adı altında çok yoğun bir yıldırma, baskı ve terör hareketine girişti. Sıkıyönetimle birlikte sınır boylarında onlarca Kürt köylüsü "kaçakçı" "kanun kaçağı" diye kurşunlandı. Kurşunlanmış cesetleri mayın tarlalarına atılarak parça parça edildi.

Köylerin, mahallelerin basılması süreklik kazandı. Halka gözdağı verip sindirip yıldırma için her türlü yola başvuru yapıldı, başvuruluyor. Arama-larda kadınlara sataşmalar, halkı dipçiklemeler artık "normal" (!) işler haline geldi. Yasak silah adı altında köylülerin av tüfekleri dahi ellerinden alındı. Kürdistan'da toprak ağalarının onlarca, yüzlerce silahlı gücü, eşkiya çetesi olduğu halde, bunlara hiç dokunulmaz, tam tersine bizzat bu canı sürülerinin yaptığı soygun, cinayet, vs. bahane edilerek terör estirilir, baskı yapılır. Bizzat faşist CHP hükümetinin içişleri bakanı olan H. Fehmi Güneş Siverek'e geldiğinde güya halkla "mal ve can güvenliği" sorununu tartışırken, Siverek'in baş belası yüzlerce kişinin katili, ya da katletti-ricisi, büyük toprak ağası AP Urfa milletvekili M. Celal Bucak emrindeki 20-30 silahlı katiliyle bakanın yanına gelmiş, "can ve mal güvenliği"ni tartışmıştır. Suç aleti bulunduruyor diye kırması, ek-mek bıçakları toplanıp bundan dolayı

halk üzerinde baskılar yapılırken, bu canı sürülerinin açıktan açığa sırtında taşıdıkları G-1, G-3, Klaşınkof gibi otomatik tüfeklere hiç bir şey denilmediği gibi, tam aksine bu katiller orada toplanmış halkın gözünün içini baka baka "komünistlerin ortalığı karıştırdı" gibi söylemişlerdir. Ve Bakanın baskıların artırılmasını istemiş ve bakanın onayını almışlardır. Üstelik bu kişiler yörede yüzlerce cinayetin, hırsızlığın, arız düşmanlığının sanıkları olarak güya "aranıyor" lar. Terör üzerine o kadar gürültü koparan, damogoji yapan komprador patron-ağa devletinin temsilcileri, bu olayda da gördüğü gibi, laf kalabalığıyla bizzat kendilerinin örgütleyip uyguladığı sivil ve resmi cinayetleri örtbas edip, halkın zorunlu olarak kendisini savunmasını "anarşi", "terör" dile gösterek zulüm uyguluyor.

Türkçe bilmeyen halk Kürtçe bant satıyor, bant dinliyor diye baskıya uğramakta, hapishanelerdeki yakınlarını görmeye giden türkçe bilmeyen köylülerin kürtçe konuşması dahi yasaklanmaktadır.

Geçmişte "kaçakçı" dir, "kanun kaçağı" diye Viranşehir'de, İdil'de katledilen onlarca köylünün acı sonları, bugün savunmasız-suçsuz bütün Kürdistan köylüleri için geçerlidir. Özellikle sınıra yakın olan Viranşehir, Ceylanpınar, Kızıltepe, Nusaybin gibi yerler adeta bir savaş sonrası gibidir. Binlerce asker sürekli "arama" yapmakta, halka gözdağı verilerek istenmektedir. Siverek'te yapılan genel aramada halkın zorla 'Yaşasın Atatürk', 'Yaşasın Türkler', 'Kahrolsun Kürtler' diye bağırması istenmiş, bu baskıya rağmen bunu reddedip bağırmayan, şerefini ve haysiyetini çignemeyenler falakaya çekilmiş, en vahşi işkenceler yapılmıştır.

Sınır boylarında "kaçakçılık" engellemesi adı altında her gün köylülerin ellerindeki canlı hayvanlar sayılmakta, "kaçak mal" diye köylülerin koyunları, diğer malları ellerinden alınmaktadır. Üstelik binlerce, onbinlerce canlı hayvan kaçakçılığı yapıyorlar ise bu kaçak malları sınırdan ellerini, kollarını sallayarak geçirmektedir.

Son kurulan AP azınlık hükümeti sınır boylarındaki komutanların "yetki" lerini genişletmiş, onlara isterlerse, istedikleri yeri "yasak bölge" ilan edebilecekleri emri vermiştir. Böylece yıllardır dönem dönem evinden, toprağından sürgün edilen Kürdistan halkı üzerindeki baskı ve zorbalık had safhaya ulaşmıştır. Artık faşist paşalar istedikleri yeri "yasak bölge" diye ilan edebilecek, buralar halkını yerlerinden sürgün edecek, evsiz barksız bırakacak, mallarına el koyacaktır.

Kürdistan'da eskiden beri yürütülen "askeri tatbikat" lara hız verilmiş, savaş hazırlıkları varmış gibi köyler işgal edilmiş, halkın toplu katliamının provası yapılmıştır. Yeni toplu katliamlar yapmak için faşist ordu "stratejik bölge" tesbit etmeye başlamış, askeri hareketlere hız verilmiştir. Faşist ordunun ana gövdesi Kürdistan'ı kaydırılmaya başlanmıştır. Son olarak inkaçı ordununun Malatya'ya yerleştirilmesinin hazırlıkları içerisinde oldukları.

Bütün bunlar, faşist devletin bir takım hazırlıklar içinde olduğunu, halka yönelik tertip, provokasyon, toplu katliam girişimlerinin artırılabileceğinin ilk habercisidirler.

Ancak nerede baskı ve zulüm varsa, orada baskıya ve zulme karşı mücadele vardır. Türkiye Kürdistan'ında da bütün baskı, zulüm, katliam girişimlerine rağmen ağa zulmüne, jandarma dipçğine, sömürü ve soygün düzenine karşı halkın mücadele si yer yer örgütlü, yer yer kendiliğinden gelişmektedir. Bunun ilk habercileri ni çeşitli yerlerdeki toprak işgallerinde, direniş ve grevlerde, boykotlarda görüyoruz.

Baskı ve zulüm sökmeyecek, halkımızın mücadelesi sonucunda er-geç yok olup gidecektir. Biz Mücadele okuyucuları, bütün baskı ve zulümlerin olduğu gibi milli zulmün de çeşitli milliyetlerden Türk Halkın mücadelesi sonucunda Demok-ratik Halk Devrimiyle son bulacağını biliyoruz.

KAHROLSUN MİLLİ ZULÜM!

Diyarbakır'dan MUCADELE Okuyucuları

DEDİKODUYU KARALAMAYI PALAVRAYI VE İFTIRAYI MESLEK EDİNERLER ÇÖKECEKTİR

Halkın Kurtuluşu adlı derginin "Avrupa sempatanları" 3-6 Ocak 1980 TÖK/YD Kongresinin yapıldığı gün, Kongre salonu nun önünde "Partizan, "ATİF", ATÖF" çöktürüşün verdiği umutsuzluk ve ölüm sessizliği başlıklı bir bildiri dağıttılar. Bildiri; Partizan dergisine ve ATİF ve ATÖF'e karşı baştan sona kadar zayıflığın, küçük burjuva ideolojisinin acizliğinin ifadesi olan yalan, dedikodu, küfürlerle dolu idi. Bu belgedeki esas olarak ATİF ve ATÖF'e atılan çamurlara cevap vermek istiyoruz. Batı Almanya'da ve B.Berlin'de HK sempatanlarının, Partizan hakkında söyledikleri dedikodulara da değineceğiz. Çünkü Partizan kendine Marksist Leninist diyen bir dergidir. Bizce devrimci bir dergiye ve onun sempatanları hakkında yapılan dedikodulara cevap vermek anti-faşist, anti-emperyalist kitle teşkilatlarının da görevidir.

Şimdi HK nun karşı-devrimci saldırılarına, yalan ve iftiralarına bir göz atalım. HK sempatanları bildirimlerinde şunları söylüyorlar :

1 " 15 Aralık günü Köln'de yapılan yürüyüşten bir kaç gün önce, "Partizan" "ATİF" ve "ATÖF" yalan ve demogoji dolu bir bildiri dağıtarak Halkın Kurtuluşu sempatanlarına saldırı - mış ve yürüyüşe katılmamalarını buna karşı koydukları toplantı ve yürüyüşü meşru göstermek ve haklı olduklarının "ispatlamak" için gerçekleri tersyüz etmekten kaçınmışlardır. "

2 " Devrimde işçi sınıfının temel güç olduğunu reddeden, baş düşman dışındaki düşmanlarla ittifak yapmayı, vb. Mao'cu revizyonist görüşleri savunan Partizan'ın da böyle bir çizgiye girmesi kaçınılmazdır. "

3 " Proleter devrimci hareket karşısın da hiç bir revizyonist gurup (aynı te mele sahip ister Aydınlik'in saçcılığı, isterse Partizan'ın "sol" culuğu olsun) yüzlerinin açığa çıkması ve deşifre olmasından kendilerini kurtaramamaktalar. "

" Tezgehinde yetistikleri Aydınlik adlı çâhenin şefi D.Peringek gibi, Halkın Kurtuluşuna karşı şeytanla bile birleşmekten kaçınmadılar. "

4 " HK sempatanları... Maraş katliamının ardında yatan güçleri ve sıkı yönetimin gerçek yüzünü açığa çıkarmak için 15 Aralık günü Köln şehrinde bir yürüyüş yapmayı kararlaştırdı. Hemen ardından... toplantılar yaparak kitleyi yürüyüşe çağardılar. Böyle bir durumla ilk defa karşılaşan "Partizan", "ATİF", "ATÖF" şefleri telâşe içinde ne yapacaklarını şaşırmış olmaları ki, bu toplantılara katılıp "üç ay önce hazırladıkları" Stalin toplantısı üzerine hiçbir laf etmediler. ... Diyelim Stalin toplantısını "üç ay önce" yapmayı kararlaştırdınız. Peki ya, üç gün önce koyduğunuz yürüyüşü ne demeli? ... Partizanın ki ise 800 kişi katılırken, Proleter Devrimcilerin düzenlemiş olduğu yürüyüş 2000 in üzerinde kitle katıldı. ... Fırsat bu fırsat deyip, ertesi gün yani 16 Aralık Pazar günü de, yıkılışın verdiği bir ölüm sessizliği içersinde, dinleyicilerle birlikte 70 kişiyle ATÖF kongresini de yaptılar. "

5 " ...gözü dönmüş tekke şefleri...HK nun polisle işbirliği yaptığını yazmaktalar. ...HK ve KPD/ML in toplantılarında kimseye söz hakkı vermediklerini söyleyen Partizan'ın revizyonist şefleri ...Evet biz Stalin'e ve Komünizmin yüce ölküsüne saldıranlara söz hakkı vermiyoruz... Partizan tabanının Proleter Devrimci Hareket'in gelişmesinden etkilenmesini önlemek için, HK sempatanları - nın tartışmadan kaçtığı yalanının propagandasını yapıyor. ... "ATİF", "ATÖF" le tabanlarının olduğu her yerde tartıştık ve tartışacağız. "

Şimdi sırayla bu alıntılarının üzerinde duralım:

1- HK, 15 Aralık günü Köln'de yapmış olduğu yürüyüşte Partizan ATİF, ATÖF'ün bildiri dağıttığını söylemekte ve dağıtılan bildirilere çok kızdıkları görülmektedir. Birincisi, dağıtılan ATİF, ATÖF bildirileri genel olarak komprador patron ağa devletini teşhir eden, kitleleri yürüyüşe çağırarak bildirdilerdi. Görülen ouur ki; komprador patron ağa devletinin teşhir edilmesi HK şeflerini rahatsız etmektedir.

Açıktır ki; işçi sınıfı önderliğinde gelişen her devrimci hareket küçük burjuvaziyi rahatsız eder. Partizan sempatanlarının dağıttığı bildiri ise dünya işçi sınıfı

finanın büyük önderlerinden Stalin'in doğumunun 100. yıldönümüyle ilgili bildiri idi. Bildiri Frankfurt'ta yapılan toplantıya çağırıydı. Bildiride şöyle deniliyordu: "HK, KPD/ML, kendilerinin Stalin'i savun - duklarını ilan ediyorlar. Siyasetlerine güveniyorlarsa... Frankfurt toplantısına katılsınlar, kendilerine söz hakkı verilecektir. " Neden böyle yazıldığı açıktır. HK şefleri, her eylemden önce "katılacağız sizi yerle bir edeceğiz, ATİF, ATÖF'ü dağıtacağız" diye yaygara koparmakta fakat her toplantıda tartışmaya katılmayıp ardından iftiralar, yalanlar yaymaktadırlar. Nitekim Arnavutluk eyleminde, Stalin toplantısında aynı tavrı takınmışlardır. Batı Alman emperyalizmi ATİF ve ATÖF'ün yap tığı yürüyüşü engellemek için her türlü baskıyı uygulamış, son gün yürüyüş rotasını değiştirmiştir. Diğer taraftan Partizan, AMLP, GDS ve WBK'nın Stalin toplantısını engellemek için Batı Alman emperyalistleri ellerinden geleni yapmışlardır. Görüldüğü gibi; yapılan eylemlerden yalnız B.Alman emperyalizmi rahatsız olmamış, eylemler HK şeflerini de rahatsız etmiştir.

2- Baş düşman dışında düşmanlarla ittifak yapmaktaymıyız. Biz düşmanlar arasındaki gelişmelerden yararlanmaktan yanayız. HK-nun anlamadığı işte budur. O bu yararlanmaktan yalnızca "ittifak"ı kavramaktadır. Bizim izlediğimiz siyaset ortadadır. HK-nun izlediği siyasette ortadadır. Onlar, "ABD ve Rusya'yı" baş düşman gösterirken B.Alman emperyalizmine karşı hayırhah bir tavır takınmaktadırlar. ATİF ve ATÖF "Kahrolsun Batı Alman emperyalizmi" sloganı a tarken HK şefleri bu slogandan ürkmekte - dirler. Bu sloganın atılmaması için ellerinden gelen her şeyi yapmaktadırlar. Örneğin Batı Berlin'de, faşistlere karşı yapılacak istenen eylemlerde, biz, B.Alman emperyalizmine karşı tavır alınması gerek lidir derken HK şefleri ve onun kardeşi KPD/ML şefleri ilk önce karşı çıktılar. Çı kış sebepleride "demokrat kitle bu slogan dan ürker" idi. Peki kitle kayrukçusu baylar, "kitle ürker" diye biz doğruları savunmayacak mıyız? Siz kendinize "ML" di yorsunuz, sizin göreviniz ürken kitleye bunları kavratmak değil mi? Fakat bunu da sizden beklemek burjuvaziden proleter devrim beklemek demektir. Bunu da bekleyecek kadar siyasi aciz değiliz. Fakat asıl neden "kitle ürker" meselesi değildir. Asıl mesele KPD/ML nin sosyal şöven siyasetinden kaynaklanmakta ve HK şefleri KPD-ML ye karşı usaklıkta kusur işlemeye yar ındadırlar. İşte baş düşman dışındakiler le ittifak siyaseti budur!

3- HK şefleri Partizan, ATİF, TÖK/YD yi karşı devrimci "Aydınlik" ile aynı kefeye koymaktadır. Bunu yapmak amaçları; gerek ATİF, TÖK/YD ve gerekse Partizan sempatanlarıyla tabanlarının temasını kes mektir. Her türlü tartışmayı engellemek - tir. Çünkü HK şefleri tartışmadan korkmakta ve kaçmaktadırlar. Bu kaçışlarını ört - bas edebilmek için ATİF, TÖK/YD ve Partizan'ı "karşı devrimci" ilan edeceklerdir. Fakat bu o kadar kolay olmayacaktır. HK şefleri kaçtıkça biz kovalayacağız. İşte TÖK/YD bir örnektir. HK şefleri kitle önünde konuşmaya davet edildikçe renkten renege girip tartışmayacaklarını söylediler. Bu gözü dönmüş şefler, 12.1.1980 de B.Berlin'de sosyal faşist FİDEF'le omuz omuza yürürken ATİF, ATÖF ve Partizan a bu düşmanlıkları; Türkiye'de her geçen gün HK tabanının Partizan'a kaymasından kaynaklanmaktadır. HK tekkesi sallandıkça saldırmaktadır. HK, ATİF, TÖK/YD ve Partizan'a karşı Aydınlik'in paslı silahla - rıyla saldırmaktadır. 14. ATÖF Kongresinde, bugün karşı devrimin saflarında yerini alan Aydınlik şefleri "bar fedailerini", "caniler", "ajan-provokatörler" diyordu. Aynı sözleri HK nun TÖK/YD 1.Genel Kurulunda dağıttığı "bildiri" de bulmak mümkündür. Bu tip silahlar, Aydınlik'ı karşı devrimci saflara yerleştirdi. HK nun da bu silahlarla gideceği yer Aydınlik'in yeri dir. Biz, HK nun o silahları bırakmasını tavsiye ediyoruz.

HK bizim D.Peringek'le birleştiğimizi iddia ediyor. Onlar tarihi gerçekleri çarpıtıyorlar. ATÖF 13. ve 14. Kongre belgeleri ortadadır. Bu kongrelerde, devrimciler "Aydınlik" ın karşı devrimci hizmet eden çizgisini mahkum edip, Aydınlik şeflerini tecrit ve teşhir ederken, ordaki HK şefleri; "aman yapmayın, etmeyin", "biz de Dev-Genç de iken böyle davranıyorduk, şimdi yanlışlığımızı görüyoruz" vs. deyip, Aydınlik'ın ATÖF de tecritine karşı çıkıyor du. HK şefleri 1 Mayıs 1977 başlarına kadar Aydınlik şeflerine "Proletarya partisi"ni oluşturacaklarını söylüyor du. Ve Aydınlik'ın karşı devrimci şeflerine "proleter devrimci" madalyasını takıyordu. Biz,

o zaman da şunu diyorduk: "Aydınlik'a verdüğünüz elinizi geri çekin. " Bunlar tarihi gerçeklerdir. HK şefleri bu gerçekleri ters yüz edemezler.

4- HK şefleri geveleyip gevelayıp en sonunda yakayı ele veriyorlar. "Diyelim Stalin toplantısını üç ay önce kararlaştırdınız... yürüyüşe ne diyelim? " İşte HK şefleri tartışmadan kaçtıkları Stalin toplantısının en sonunda kendi yürüyüşlerinden önce hazırladıklarını kabul etmektedirler. Çünkü bu bir gerçektir. HK şefleri bu toplantıdan kaçmak içinde Köln yürüyüşünü ortaya attılar. Bunlar geçen sene B.Berlin'de kendi hazırladıkları "K.Maraş katliamını protesto yürüyüşü" nü hava soğuk diye ertelediler. Gerçekte ise, yürüyüş alanına ATİF, ATÖF üyeleri TİD-BB ve TÖD-BB kitlelerinin daha kalabalık gelmesinden dolayı hava muhalefetini bahane edip yürüyüşü ertelemişlerdi. HK şefleri kafadarları KPD-ML ile birlikte ATİF-ATÖF-WBK-GDS ve PARTIZAN'ın ortaklaşa hazırladığı Arnavutluk ile Dayanışma toplantısında da tartışmadan kaçmak için bir gece düzenlediler. Bunları her ATİF ve ATÖF üyesi, Partizan sempatanları bilmektedir. HK şefleri tabanı kazanacağını diyor. Taban üç kâğıtçılık la kazanılmaz. Her şeyden önce dürüst olmak gerekir. Bu dürüstlükte sizde olmadığına göre işiniz zor. Diğer taraftan Stalin toplantısından önce yürüyüş yapılmasının sebebi açıktır. Türkiye'deki gelişmeler, anti-faşist, anti-emperyalistlerin bu gelişmelere karşı acilen tavır takınmasını gerektiriyordu. ATİF ve TÖK/YD, Stalin toplantısının da Frankfurt'ta yapılmasını göz önüne alarak, yürüyüş koyma kararı aldı. HK şeflerinin bahsettiği gibi; taban onların eylemine katılacak diye yürüyüş konmamıştır. HK nu kızdıran "üç gün içinde" ATİF ve TÖK/YD nin 1200 ün üzerinde kitleyi seferber etmesidir. HK, yürüyüş ve Stalin toplantısına "800 kişi kendilerinkine ise "2000 kişi" katıldı diyorlar. Önemli olan sayı değildir. Fakat herkes bilir ki; HK şefleri sayma konusunda pek pişkindirler. Mesela; 3. Enternasyonal kampına 500 kişi katıldığı halde, bu sayı HK gazetesinde 2500 ve giderek "Gençlik" dergisinde 5000 i buldu. Sayı saymasını bilen herkes yürüyüş ve toplantıya 1200 ün üzerinde kitle katıldığını iyi bilir. HK nun Köln yürüyüşüne ise yalnız HK değil, DHB-DHY ve KPD-ML adlı guruplarda katıldı. DHB-DHY sempatanlarımıza sorduğumuzda "800-1000" arası kitle olduğunu söylediler. Ve HK, bu örgütlerin katıldığından hiç bahsetmemektedir.

HK, Dedikodu, Karalama, Palavra, İftira racılar Örgütüdür

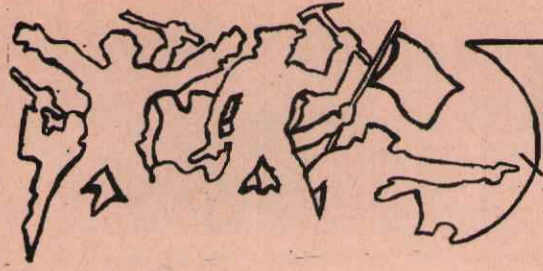
ATÖF Kongresinin 70 kişiyle yapıldığı bir gerçektir. Fakat HK nun iddia ettiği gibi bir gerçek değildir. Gerçek şudur: Sık sık eylemlerin yapılması ve ATÖF Kongresinden 15 gün sonra TÖK-YD nin 1. Genel Kurulunun olmasından dolayı, fazla kitlenin katılmaması, bizzat ATÖF Yönetim Kurulu tarafından kitleye duyurulmuştur. TÖK-YD Genel Kuruluna kaç kişinin katıldığı da bilinen bir gerçektir. 4 gün süren Genel Kurula 800 ün üzerinde kitle katılmıştır. Bu da HK nun meseleyi ne kadar çarpıtıldığını göstermektedir.

5- Biz, HK nun polisle işbirliği yaptığını yazıyormuşuz. Evet, siz B.Alman emperyalizminin polislikle işbirliği yaptıkça yazacağız. Devrim, cilere, emekçi halka karşı işbirliği iyi bir şey değildir. Siz bunu yapıyorsunuz. İşte örnekleri İspanya da. Faşist İspanyol polisini ATİF ve ATÖF'e karşı kullandınız. B.Berlin'de "Güneş ne zaman doğacak" filmi protesto yürüyüşü ATİF li zannedilen bir "KSD" sempatanı KPD/ML, Dev-Yol, ve HK sempatanları tarafından dövlüdü. Sordüğümüzda dövlülen "KSD li değil, "2 Amerikalı ajan asker" denildi. Fakat miting alanında, HK şefi, miting ATİF-ATÖF üyelerinin provoke ettiğini açıklayıp "Kahrolsun provokatörler" diye slogan attı. İşte, bu ajanları korumak, ha kim sınıfları korumak, onların teşhir olmasın engellemektir. Bu da HK gibi küçük burjuva teşkilatların hakim sınıflara yapacağı en güzel hizmettir. Bu polisle işbirliği değildir de nedir?

Russelsheim'da B.Alman polisine "Apocu diye tanınan gurubun sempatanlarının eylemlerinin HK şefleri tarafından didik didik aratılması polisle işbirliği değildir de nedir? Bunlara cevap vermeniz gerekmektedir mi? Tabi sizden dürüst bir cevap bekleyecek kadar budala değiliz.

"Evet, biz, Stalin'e, Komünizmin yüce ideolojisine saldıranlara söz hakkı vermiyoruz." HK şefleri o kadar tartışmadan kaçıyorlarki, tartışma deyince çarpılmaya dönlüyorlar. Tartışmadan kaçmak için her

devamı 9. sayfada

DEVİRİMCİ SANAT SAYFASI

* Foto Roman Kültürü Üzerine *

FOTO ROMAN

ROGER VE MARIELLA KADERİN CİLVELİ BİR OYUNUNUN ARDINDA KALAN İKİ EFSANEVİ İSİMLER.

"Roger ve Mariella kaderin cilveli bir oyununun ardında kalan iki efsanevi isimdiler"

"BİR KIZIN MACERASI" adlı Cep Foto Roman'ın son sayfasında okuyoruz bu sözcükleri...

Yoksul ve çok güzel bir kız olan Mariella ressamlık yaparak hayatını kazanmaktadır. Fakat kıymetli tabloları çalıp-satan bir çetenin eline düşme tehlikesi ortaya çıkar. Böyle bir çetenin peşinde olan polis teşkilatı, gazeteci kılığında girerek Mariella ile ilişki kurar. Bu arada kendini gazeteci olarak tanıtan polis ile kız arasında derin bir aşk başlar.

Neticede Mariella'nın 'kahraman' sevgili çeteyi ortaya çıkarır, kızın kurtarır. Romanın kahramanları bütün güçlüklerin üstesinden gelir; "kötü" insanlar cezalandırılır ve mutlu bir sonla iki sevgili birbirlerine kavuşurlar.

Foto Romanların niteliği hemen hemen aynıdır. Ya erkek çok fakir olur, kız zengin; ya da bunun tersi, kız çok güzel ve fakir, erkek ise mevkii sahibi veya çok zengin olur. Netice mutlaka mutlu bir sonla biter.

Biz bu sayıda somut örnek verebilmek amacıyla; "Bir Kızın Macerası" adlı Foto Roman'ın kısaca özetini verdik.

Foto romanlar, özünde toplumun gerçeklerinden uzak, tatlı, toz pembeye boyanmış bir dünyayı yansıtmaya çalışırlar, bunda da büyük ölçüde başarılı olurlar. Çünkü Foto roman kültürünü yayanlar bizzat hakim sınıflardır. Bugün dünyada ve özellikle bizim gibi feodalyalime bağimli yarı-sömürge, yarı emperyaliklerde bu tür romanlar kapıya kilitlenmiş, elden ele dolanmaktadır. Türkiye'de foto roman kültürünün etkisinde kalan özellikle yoksul ve azaka, işçiler, memurler, küçük, küçük esnaf ve az gelirli memurlardır. Hele gecekondu semtinde yaşayan kesim üzerinde foto roman kültürü daha da etkinlik göstermektedir. Eteğinin altına pijama giymeden sokağa çıkan genç kızların elinden foto roman düşmemektedir. Bu hakim sınıfların ne denli kendi kültürlerini yaymakta, başarılı olduklarını göstermektedir. Çünkü hakim sınıflar, kendi yoz kültürlerini yaymak için en güçlü araçlara sahiptirler.

Bu tip romanlar, özellikle sömürünün, sınıfların varlığını unutturmaya çalışırlar. Onların konu ettiği romanlarda iyi ve kötü insanlar vardır. Bu iyi(!) insanlar, her cefaya boyun eğerler, ve nihayetinde de her cefaya katlanmanın mükafatını görürler!

Ne kadar acı bir gerçektir ki; milyonların malı olabilen Foto roman, kadercilik, esaret, hayata boşverme kültürünü bütün zehiriyle yaymaktadır. Binlerce genç beyin bu kültürün etkisinde altında mahvolmaktadır. Bu tür romanların işlediği konular, yazarları ve kahramanları tam bir yozlaşma içinde dir. Bütün bunlar burjuva toplumunun soysuzluğunu, her türlü rezilliğini örtbas etme çabasında olan, her şeyin iyiye gittiğini; sömürünün var olduğu bir düzende, hiçbir şeyin çürüme yolunda olmadığına boş yere kanıtlanmaya çalışan burjuva edebiyatının özellikleridir.

Foto roman'ların satılmış yazarları, varılmayan bir dünyayı ve kahramanları yansıtarak okuyucuya temelsiz, dühanelerle dünyayı sunarlar. Ve böylece hitap ettikleri kitlenin; hayatın gelişmelerinden ve boyunduruğundan kaçmasını sağlamaya çalışırlar.

Şunu hemen belirtmekte fayda vardır ki; Türkiye'de okunan sadece foto roman değil, bunun benzeri bir takım ismi değişik, nite bunları hemen aynı dergi ve mecmualarda vardır. Örneğin; "Ses", "Haftasonu", "Saklambaç", "Hey", "Artist" vs... Tüm bu dergilerin de amacı öde aynıdır. Fakat belki değişik artistlerden bahsedebiliriz, okadar. Örneğin; "Ses", "Artist"; bilmem hangi artistin gardrobunda kaç elbisesi varmış; bilmem efendim hangi isimli ses sanatçımız kiminle gezermiş, meşhurlar kahvaltıda ne yermiş gibi bir yığın saçma haberler verirler. İşin en tehlikeli tarafı da; mesela, "çok güzel ve şöhretli bir artistimizin(!)" en güzel pozlarından bir tanesini basınız, ya da; "Neden siz de böyle olmayasınız", "şöhret kapılarını sizlere de açıyoruz" gibi büyük manşetlerle bir yığın gencin kafasını allek bullak ederler.

Binlerce genç kız veya erkek, meşhur ve zengin olabilmek amacıyla, sözde yarışmalara katılır. Ve nihayetinde aldatılmış bu insanlar yarına umutla bakacak gücü kendilerinde bulamazlar. Çünkü tüm kolay zengin ve şöhret olma üzerine kurdukları hayalleri gerçekleştirmez. Diğer yandan; onalca genç kız, meşhur ve zengin olma yalanıyla kandırılarak, ahlaksız rejisörlerin elinden eline dolanır ve heder olurlar.

Yarın buradan uzağa bütün paralarını harcayacağız, değil mi sevgilim?

Romantik bir yolculuk yanlı..

Aynı zamanda burası bizim için tehlikeli oluyor. Uzaklaşmak en iyisi.

İşte okuyucuya böylelerine boş hayalleri empoze etmeye çalışan Foto Romanlar, halkın gerçek sorunlarından kilometrelerce uzaktadır. Milyonlarca insanın bu zararlı kültürü yayan, hakim sınıflar ve onların satılmış yazarları bu yoldan milyarları ceplerine indirirler.

Bunların dışında bu tip dergilerin önemli bir özelliği de; makyaj malzemelerinin, en sık ve pahalı, fakir kesimin rüyasında bile göremeyeceği elbiselerin reklamını yapmasıdır. Binlerce genç kız bu dergileri okurken; adeta kendini bir an mecmualardaki manken gibi giyinmiş hayal eder. Tabii ki, bu hayal belki iki saniye sürer. Bu dergilerin yaydığı iğrenç kültürü anlatılmak için örnekler yetmez.

Şimdiye kadar anlatmaya çalıştığımız meselelerin birincil ve tayin edici yönüdür. Bir de meselenin ikinci yanını incelemeye çalışalım.

* NEDEN FOTO ROMAN OKUYURLAR ?

Birincil ve tayin edici yönün, hakim sınıfların kültürü olduğu, çünkü onlar kendi

kültürlerini hakim kılabilmek için; bir takım araçlara sahip olduğunu biliyoruz.

Peki, Foto roman, sadece hakim sınıflar istediği, kasıtlı yaydığı için mi bu denli milyonlarca insanın kanını zehirliyor? Yoksa bunun maddi bir temeli var mı?, ikinci bir yönü var mı?

Özünü inceleyecek olursak bunun elbette somut bir temeli var. Kuru ve çorak toprağa atılan tohum nasıl yeşermeyecek; maddi temeli olmayan herhangi bir şey de, aynı verimsiz toprağa atılan tohumumuz. Yeşermez, gelişmez. Biz kendi toplumumuzu incelememiş, atılan zehirli tohumların yeşermesi ve gelişmesi için ortamın olduğunu görürüz.

Bunun nasıl olduğunu anlamak için; gayet somut örnekler bakalım.

Türkiye'nin herhangi bir şehrinin ve bu şehrin fakir semtlerinde yaşayan genç kızların durumunu ele alalım. Bu genç kızlar nasıl yaşar, ne düşünür, nasıl eğlenir ve gelecekte ne beklerler?

Fakir kesimin yaşadığı semtlerde, özellikle komşuluk, arkadaşlık ilişkileri daha bir sıcak, daha bir samimidir. Özellikle genç kızlar arasında foto roman alışverişi gayet düzenli yürümektedir. Fakir kesimin, dar gelirli insanların hayatına oldukça etki eden, olmayacak hayallerle kafaları dolduran foto roman, genç kızlar arasında elden ele dolunur. Örneğin; bir mahallede komşu kızları arasında kimin hangi mecmuayı alacağı tespit edilir. Mesela foto roman alan, artist almaz ve bu böylece devam eder.

Heyecanlı heyecanlı, foto roman ve diğer dergileri okuyarak fakir genç kızların için de hep aynı ateş vardır. Bir sınıf yukarı atlama. İşte bahsedilen maddi temel, zehirli tohumların yeşermesine ortam hazırlayan etken budur.

Bu tür kesimin düşüncesinde ya foto romanlardaki gibi bir kont veya zengin biriyle evlenme ve böylece eski yaşantısından kurtulma vardır. Ya da diğer mecmuaların özendirilmesiyle; meşhur bir artist, veya ses sanatçısı olma hayali vardır. Kafalarda başkaca da bir alternatif yoktur. Tabii ki, bu sadece onların hatası değildir. Daha önce de bahsettiğimiz gibi.

Bilinçsiz olarak bir sınıf yukarı atılmaya çalışılırken, yine aynı insanlar, aynı zamanda; böylece aile ve çevresinin baskısından kurtulacağını, 'öçürsün' olacağını sanırlar. Binlerce genç kızın kafasında, iyi bir evlilik veya bir şöhret olabileceği, böylece de hem iyi bir gelecek, hem de 'baskısız' bir yaşamı düşünebilir. Çünkü empoze edilmeye çalışılan da budur.

Şüphesiz ki, bu hayaller, istisnalar dışında hiç bir zaman gerçekleşmez.

Foto romanların doğduğu gibi değildir işin gerçektir. Hayat bir takım zorluklar ve sınıf mücadeleleri ile doludur.

Fakir genç kızların beklediği, zengin kompradorların bir sözü vardır. "Para parayı çeker" derler. Bu anlamda da Türkiye'de yapılan evlilikler, dikkat edilince oldukça; sınıf tabakası itibarıyla uyum içindedir. Zengin tabaka bu işi kendi arasından tercih eder. Esas amaçları evlilik değil, bir yerde ticarettir.

Durum böyle olunca, binlerce genç kızın tüm yaşantısı bir takım erilemeyeceği hayaller peşinde koşmak olur. Tüm eğlencesi bu tip roman ve mecmuaları okumak; ya da hayranı olduğu bir artistin filmine gitmek olur. Türkiye'de sinemanın fonksiyonu bilindiği gibi, hiç de foto romanından geri kalmaz. Parmakla sayılabilecek derecede az bir-iki film dışında tüm filmler, toplumsal gerçeklerden yoksun saçmalıkları gündeme getirirler.

Kısaca toparlayacak olursak; Foto roman kültürünün etkisinde kalan binlerce genç insan, yarınına güvenle bakacak cesareti kendinde bulamaz. Bir takım hayallerinin gerçekleşmemesi, neticede bu insanların bir çoğunu bunalmalara kadar sürükler. İntiharlar, evden kaçma olayları gündeme sık sık gelir.

Tüm bunlardan çıkartacağımız sonuç, Foto roman kültürüne karşı mücadele etmek olmalıdır. Bu mücadele uzun dönem kapsayacaktır.

Demokratik halk devrimi mücadelemizle birlikte, devrimci kültür ve sanat mücadelemizi de vermek zorundayız.

B. EMEL

SENDİKALARDA VE FABRİKALARDA DEVRİMCİ MÜCADELE

KIZIL SENDİKALAR ENTERNASYONALI

Bu sayımızdan itibaren işçi sınıfı sendikalarının Komintern önderliğindeki uluslararası üst örgütü olan 'Kızıl Sendika Enternasyonal'ini (Türkçe çıkan yazıların bazılarında Profintern olarak geçer) bir yazı dizisini yayınlamaya başlıyoruz. Bu sayımızda Kızıl Sendika Enternasyonal'in(KSE) kısa tarihini anlatacağız. Mart sayımızda, KSE in kuruluş döneminde enternasyonal proletaryanın büyük önderi Lenin'in yanlış sendikal mücadele ve örgütlenme anlayışlarına karşı mücadelelerini ele alacağız. Nisan sayımızda, KSE in , reformist ve gerici sendikalarda çalışma sorununu nasıl ele aldığını inceleyeceğiz. Mayıs sayımızda, enternasyonal alanda Komintern-KSE; ulusal alanda parti-sendika ilişkisini inceleyeceğiz. Haziran sayımızda, KSE ve işçi sınıfının günlük çıkarları için mücadele sorununu ele alacağız. Ağustos sayımızda, KSE ve işçi cephesi siyasetini inceleyeceğiz. Eylül sayımızda, KSE i inceledikten sonra, bu incelememizin ışığında, bugün Almanya'da "RGO"; Türkiye'de "DSM"(Devrimci Sendikal Muhalefet) olarak adlandırılan sendikal mücadele ve örgütlenme anlayışının eleştirisini yapacağız.

KIZIL SENDİKA ENTERNASYONALİNİN KISA TARİHİ

1917 Ekim'inde Rusya'da proletarya, Bolşevik Partisinin önderliğinde emperyalist burjuvazinin iktidarına son vererek proletarya önderliğinde işçi-emekçi köylü ittifakına dayanan proletarya dikta-törlüğünü kurdu. Ekim devrimi bütün dünyada etkilerini gösterdi. Emperyalist dünya hem metropollerde, hemde sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde ağır darbeler verdi. Ekim devriminin başarısı ve Rusya'da baskı ve sömürüye dayanan düzenin yıkılması, dünya sendika hareketinin gelişmesini de derinden etkiledi. Bu durumda üye sayılarında gözle görülebilir bir artış olan reformist sendika ağalarının yönetimindeki sendikalarda, sınıf uzlaşması siyaseti izleyen reformist "önderlere" karşı amansız bir mücadele veren güçlerin etkisi hızla artmaya başladı. KSE in kuruluşu öncesinde, sendikal hareketin çok gelişmiş olduğu ülkelerde sendikal hareketin durumunu şöyle özetlemek mümkündür.:

Rusya'da sendikalar artık kapitalist bir ülkenin sendikaları olmaktan çıktılar. Sosyalizmin inşasına başlayan bir ülkenin sendikalarına dönüştüler. Bu durum, sendikaların görevlerinde kökten bir değişikliği beraberinde getirdi. Bu görev kısaca sosyalizmin inşasına katılmak olarak özetlenebilir.

Almanya'da 'Hür Sendikalar' olarak adlandırılan reformist sendikaların 1920-21 yıllarında 8 milyon kadar üyesi vardı. Bu sendikaların önderleri Alman Sosyal Demokrasinin en sağcı kanatında yer alıyorlardı. Bu sendikalara üye işçilerin üzerinde, sendikaları işçi sınıfının sınıf mücadelesinin bir aracı haline getirmek isteyen devrimci işçilerin etkisi arttı. Her geçen gün daha fazla bu sendikalara üye olan işçiler, sınıfsal temelde devrimci eylemlerden yana çıktılar. Bu gelişme reformist sendika ağalarını telaşa düşürdü. Devrimci işçileri ve hatta şubeleri atmaya başladılar.

Fransa'da, en güçlü sendika; Genel Sendika Birliği (CGT) idi. Bu birlik içinde, sınıf mücadelesinin yoğunlaşması ile devrimci muhalefet ortaya çıktı. Devrimci muhalefetin etkisi tabanda yaygınlaştı. Sendika ağaları, devrimci işçileri ve sendikaları (Metal ve Demiryolları) sendika birliğinden atarak bu devrimci muhalefetin tabanda etki kazanmasını önleyeceklerini sanıyorlardı. 1922 yılında devrimci sendikaların önderliğinde 'Birlik Sendikaları Genel Konfederasyonu' kuruldu.

İngiltere'de, 'Trade-Union' lar en büyük sendikalardı. 1920 yılında 8 milyon üzerinde üyesi vardı. Fakat bu üyeler 1000 in üzerinde üye sendikada örgütlenmişlerdi. Bu durum ise, işçilerin birlik te kapitalistlere karşı koymasını zorlaştırmakta idi. Bu yıllarda sendikalarda görev alan işçi aristokrat ve bürokratların sayısında hızla arttı. Bu 'önderler' aktif mücadele yöntemlerine karşı çıktılar. Trade Union'ların proletaryanın sı-

nıf örgütlerine dönüşmesini önlemek için ellerinden gelen çabayı gösterdiler. Bu yıllarda İngiltere'de işyeri işçi temsilcileri (shop-stewards) hareketi yaygınlaştı. Bu işyeri işçi temsilcileri doğrudan işçiler tarafından seçilirdi. Kapitalistlerle ve onların hükümeti ile elele çalışan reformist önderlerin sınıf uzlaşması siyasetinden hoşnut olmayan grevcileri temsil ettiler. Bu hareket İngiltere'de sendikal hareket içinde önemli bir yere sahiptir.

ABD'de 1919-1920 lerdeki grevler, ABD işçi sınıfının sınıf bilincinin yükselmeye katkısı bulundu. 1920 yılında 'Emeğin Amerikan Federasyonu' içinde sendika ağlarına karşı olan güçlerin birleştiği 'Sendika Propagandası için Lig' kuruldu. 'Lig' devrimci düşünceleri kendisine temel alıyordu. Ve devrimci sendika muhalefetinin özel bir biçimiydi.

İtalya'da, bu yıllarda sendikalara üye olanların sayısı, diğer ülkelerde de olduğu gibi arttı. 1920 yılında 4 milyon üzerinde işçi sendikalarda örgütlü idi. Sendika hareketi bölük-pörçük idi. Var olan sendikaların içinde, önderliğini reformist sendikaların elinde bulundurduğu 'Genel Sendika Birliği' en güçlüsü idi. Diğer yandan işçiler arasında sendikalist akımların yoğun bir etkisi vardı. Devrimci işçilerin başını çektiği işçi temsilcileri hareketi gelişti.

İşçi sınıfının sınıf sendikası hareketi yukarıda anlatmaya çalıştığımız gibi sadece emperyalist ülkelerde değil, aynı zamanda yarı-sömürge, sömürge ülkelerde de hızla gelişti. Emperyalizme, feodalizme karşı yönelen anti-feodal, anti-emperyalist hareket içinde yerlerini aldılar.

Büyük Sosyalist Ekim Devriminin etkileri ve tüm dünyayı devrim için mücadele nin sarması, işçilerin yoğun olarak örgütlendiği sendikalarda, devrimci düşüncelerle donanmış işçilerle sendika ağaları arasında şiddetli ideolojik, siyasi mücadelenin doğmasına neden oldu. Devrimci işçiler, "sınıf barışı", "kapitalizm min barış içinde sosyalizme dönüşmesi" teorilerini savunan sendika ağalarını işçiler içinde teşhir ettiler; baskı ve sömürüye dayanan düzenin yıkılmasının propagandasını yaptılar.

Batı Avrupa ve Amerika proletaryasını devrimci işçilerden ve özellikle Sovyet Rusya'nın devrimci proletaryasından tecrit etme çabasının ürünü olarak, 1919 Şubatında yeniden kurulan 2. Enternasyonal'in önderliğinde, 1919 Haziranında Amsterdam'da 'Uluslararası Sendika Birliği' (USB) kuruldu. USB'nin yeniden kuruluş kongresine sadece Batı Avrupa ve İskandinavya ülkelerinin sendikaları çağırıldı. Bu bile, Amsterdam Enternasyonal'i olarak tanınan USB'nin dünya sendika hareketini bölme temelinde oluşturulduğu nu göstermeye yetmektedir. USB'nin önderleri, 1. Dünya savaşı sırasında kendi emperyalist burjuvazilerini destekleyerek işçi sınıfını burjuvazinin peşine taktılar. Bu 'önderler', Lenin'in doğru olarak tespit ettiği gibi, sözde sosyalist, özde ise sosyal emperyalistler. Bu "önderler", sınıfsal temelde her tür den devrimci eylemin, mücadelenin düşmanlarıydılar.

USB'nin sınıf uzlaşmacısı önderleri, USB üyesi sendikalar içinde devrimci muhalefetin hızla yayılmasından korkuya kapılarak, bu sendikaları devrimci muhalefetten temizlemeye başladılar. Bu "önderler", sadece devrimci işçileri sendikalardan atmadılar, aynı zamanda işçi sınıfı devrimcilerinin önderliğine geçen sendikaları da attılar. USB önderlerinin bu pratiği, USB üyesi sendikalar içinde devrimci muhalefeti daha da geliştirdi. Ayrıca bir dizi ülkede sınıf sendikaları kuruldu.

Devrimci sendika hareketinin, sınıf sendikaları ve reformist sendikaları içinde devrimci muhalefetin ortaya çıkması ve gelişmesi, bu hareketin uluslararası alanda örgütlenmesinin gerekliliğini ortaya koydu. Bütün ülkelerin işçilerini sınıf mücadelesi temelinde birleştirecek ve uluslararası sendika merkezini gerekliliği düşüncesi, 1917 yılında toplanan 3. Tüm Rusya Sendika Konferansı'nda dile getirildi. Bu düşünce 1918 yılının Ocak ayında toplanan 'Tüm Rusya Sendika Kongresi'nde de dile getirildi. Bu Kongrede,

Şubat 1918 de Petrograd'da uluslararası sendika konferansının toplanması kararlaştırıldı. Fakat, Rusya'da iç savaşın olanca hızı ile devam etmesi, bu konferans toplantısını engelledi. Rusya Komünist Partisi(Bolşevik)(RKP(B)) önderliğinde Rusya sendikaları, dünya sendika hareketini sınıfsal temelde birleştirme görevini bir kenara bırakmadılar. 1919 ve 1920 yıllarında 'Sendika Birliği Tüm Rusya Merkezi Konseyi', çeşitli ülkelerin ilericisi, devrimci sendikalarının temsilcileri ile uluslararası sendika merkezinin kurulması sorununu ele alan konferanslar yaptı.

1920 de Moskova'da anarko-sendikalistlerin de katıldığı bir konferans düzenlendi. Konferansa katılan delegeler arasında görüş ayrılıkları ortaya çıktı. Bu görüş ayrılıkları ilkesel görüş ayrılıklarıydı. (Görüş ayrılıkları, Komintern-KSE ilişkilerinin nasıl olması gerektiği konusunda yoğunlaşıyordu. Sendikalist görüşleri savunan temsilciler, partinin sendikalara önderlik etmesini, buna bağlı olarak Komintern'in KSE e önderlik etmesini reddediyor; sendikaları işçi sınıfının tek örgütü olarak görüyorlardı. Bu konuda yoğun tartışmalar oldu. Daha sonra Lenin'in gayretleriyle, KSE in örgütsel olarak Komintern'den bağımsız, ideolojik olarak Komintern ile sıkı bağları olan bir örgüt olmasında birleşildi) Lenin'in "en azından devrimci sendikaların enternasyonal hücrelerinin temeli atılmalıdır" önerisine uyarak, 15 Temmuz 1920 de Sovyet Rusya, İtalya, İspanya, Fransa, Yugoslavya, Bulgaristan sendikalarının temsilcileri, "Sendikalar Geçici Enternasyonal Konseyi"nin kurulması üzerine bir açıklama imzaladılar. Böylece sınıf sendikalarının ve reformist sendikaların içindeki devrimci muhalefeti uluslararası alanda birleştirme yönünde ileri bir adım atıldı.

"Sendikalar Geçici Enternasyonal Konseyi", dünya devrimci sendika hareketini içinde birleştirecek enternasyonal örgütün kuruluş kongresinin hazırlığına hız verdi. "Burjuvazi ile anlaşma siyasetini izleyenlerle bağları koparma, köleleştirilmiş insanlığın kurtuluşu için sınıf mücadelesinin bayrağı altında toplanma" çağrısı yaptı. Tüm dünyanın sendikaları içinde komünizmin yaygınlaşması için sürekli bir propoganda yapma ve bu amaca ulaşmak için her örgütte komünist çekirdek hücrelerin

oluşturulma" görevini tesbit etti. Lenin'in Haziran 1920'de yayımlanan "Sol Radikalizm, Komünizmin Çocukluk Hastalığı" adlı eseri, 1921 de kurulan KSE'nin siyasetine temel oldu. Bu siyaset, "Kitleleri, onların çoğunluğundan kopmadan sınıf mücadelesine kazanmak" olarak özetlenebilir. Böylece KSE'nin kuruluş kongresi ilan edildiğinde, dünya devrimci sendika hareketinin ideolojik ve teorik temeli ve stratejik ve taktik temel ilkeleri Lenin ve onun önderliğindeki Komintern tarafından yaratılmıştı.

KSE'NİN KURULUŞ KONGRESİ :

3 Temmuz 1921'de Moskova'da "Devrimci işçi meslek ve Sanayi Sendikaları" 1. Enternasyonal Kongresi Toplandı. Kongreye 41 ülkeden 380 delege katıldı. Kongreye Amsterdam Enternasyonalinin Kongresinin tam tersine sadece, Batı Avrupa ülkelerinin sendikaları katılmadı. Tüm dünyada 17 milyon işçiyi temsil eden sendikalar katıldılar. Kongre gündeminde;

- Sendikalar Geçici Enternasyonal Konseyi'nin dünya ekonomik krizi ve buna bağlı olarak sendikaların görevi ve taktikleri üzerine raporu

- Komüntern ile KSE'nin ilişkilerin açıklığı kavuşturulması

- İşyeri işçi temsilciliği ile işyeri sendika temsilciliğinin ortak çalışması ve bir dizi daha konu yer alıyordu.

KSE'nin kuruluş toplantısında tartışmalar reformist ve gerici sendikalarda çalışma sorununda yoğunlaştı. Delegelerin bir bölümü, reformist, gerici sendikalarda çalışmaların yanlış olduğunu ve yeni sendikaların kurulmasını savundular. Fakat Kongreye katılan delegelerin çoğunluğu, bu sendikalarda örgütlü işçi kitlesinin çoğunluğunu işçi sınıfının sınıf mücadele sine kazanmak için çalışmanın doğruluğunu vurgulayan kararı desteklediler.

devamı 11. sayfada

TÖK-YD KURULDU

Baş tarafı 1. sayfada

bulunmakta idi.

TÖK/YD Genel Kurulu 3 Ocak akşamı Örgütlenme Komitesi tarafından açıldı. GK un açılışından sonra, ülkemizde halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesinde şehit düşen, komprador patron ağa devletinin katlettiği yiğit devrimcilerin ve diğer ülkelerde devrim yolunda, sosyalizm yolunda katledilen, dünya devrimcilerin anısına saygı duruşu yapıldı. Daha sonra Divan heyeti seçilerek, GK normal çalışmalarına başladı. ÖK nin çalışma raporu okundu ve bir yıla yakın süren ÖK çalışmaları değerlendirildi. ÖK nin çalışmaları değerlendirildi. Bu anlamda çalışma raporunun değerlendirilmesi, kabul edilecek çalışma programının gözetilmesi, GK un Örgütlenmesi olduğu ve bununda başarıldığı ortaya konuldu. Bazı olaylar karşısında ÖK nin yeteri bazı olaylar karşısında ÖK nin yeteri belirtildi. Ve devrim hizmet mücadelesinin en önemli sorunlarından birinde merkezi işler için sağlanması olduğu vurgulandıktan sonra TÖK/YD çalışma programının kabulüne geçildi.

Kısaca program taslağının içeriği şöyle idi:

- Gençlik nedir ve toplumsal konumda gençliğin yeri nedir? Bu konuda özellikle öğrenci gençlik üzerinde duruldu. Yurtındaki öğrenci gençliğin durumu ve öndeki görevler ana hatlarıyla belirlendi.
- Dünyada durum değerlendirildi. Çağımızın proleter devrimleri ve emperyalizm çağı olduğu vurgulandı. Dünyanın kesin çizgiler ile devrim ve karşı-devrim cepheleleri olan iki kampa ayrıldığı belirlendi. Bugün dünyadaki gelişmeler ortada duran başlıca gelişmeler ortada konuldu. Kruşçov modern revizyonizmi ve üç dünya teorisi bir kez daha lanetlendi. "Emperyalist savaşı tehlikesi lanetlendi." Emperyalist savaşı önler, ya da savaşlar devrimi doğurur " tezine sahip çıkıldı ve proleter enternasyonalizminin ilkelerine sarıldırı.

- Türkiye'nin genel durumu ele alındı. Son gelişmeler sergilendi. Ülkemiz somutunda kurtuluşun tek doğru yolunun işçi sınıfı yönetiminde Demokratik Halk Devrimi ile açılacağı belirlendi. TÖK/YD Türkiye gençliğinin bir parçası olarak halkımızın proleterya önderliğinde halk demokrasisini ve bağımsızlık mücadelesinin saflarında olduğunu açıkladı. Türk olmayan milliyetlere uygulanan milli zulme karşı çıktı. Ulusların kendi kaderini tayin hakkını kayıtsız şartsız savundu. "Bağımsız ve demokratik Kıbrıs" şiarına sahip çıktı.

- TÖK/YD; demokratik kitle derneği, eylem birliği ve ortak eylem anlayışına bir kez daha vurguladı. Bu konudaki kalıpcı anlayışları mahkum etti. TÖK/YD Türkiye öğrenci gençliğinin anti-faşist, anti-emperyalist (anti-sosyal faşist, anti-sosyal emperyalist) demokratik kitle örgütü olduğunu ilan etti. Bunların dışında, gerek ülkemiz gerekse uluslararası alanda, TÖK/YD programına bir dizi görevler ve görüşler kabul etti. (Bu konuda geniş bilgi yakında çıkacak olan TÖK/YD Genel Kurul belgelerinde verilecektir.)

TÖK/YD GK u bir tüzük kabul etti ve daha sonra üç ayrı konuda karar alındı. Türkiye'de, İran'da son gelişmeler ve Rus sosyal emperyalistlerinin Afganistan'ı işgali ve bu gelişmelerin Türkiye devrimci gençliğinde yüklediği görevler ele alındı. Daha sonra TÖK/YD yönetim organları seçildi.

Yönetim organlarının seçiminden sonra gündemin diğer bir maddesi olan "TÖK/YD dışındaki örgütler, TÖK/YD ye saldırıları ve bu saldırılara karşı tavır" sorunu ele alındı. Bu konuda da uzun uzadı tartışıldı. TÖK/YD ve kardeş örgütlere gelecek her türlü saldırıya karşı alınacak tavır belirlendi. Bu konuda tartışmalar Halkın Kurtuluşunun saldırıları üzerinde

yoğunlaştı. O sıralarda, Kongrenin yapıldığı binanın önünde HK nin dağıttığı "Partizan, ATİF, ATÖF/çöküşün verdiği umutsuzluk ve ölüm sessizliği!" bildirisi tartışmalar da ele alınarak HK ideolojik, siyasi olarak mahkum edildi. Kullandıkları metod teşhir edildi. Öne sürülen iddiaların asılsız olduğu ispatlandı. HK nun modern revizyonist bataklığına çirpanışı gözler önüne serildi. HK nun yalan, dedikodu, karalama, iftira üzerine kurulmuş devrimci örgütlere düşmanlığı devrimci şiarlar ile boğuldu. Tüm bunlar karşısında HK nun tavrı SÜSKUNLUKTU. Evet "ATİF-ATÖF" kitlelerinin OLSUNLUĞU her yerde tartışıldı. Bu neyin sembolüydü? Bu gerçek çöküşün sembolüydü. Bu dedikodunun, karalamasının uzun süre yaşayamayacağı ifade edildi. Bu devrimci örgütlerin karşısında 'soytarılığın' ifadesi idi. Bu, işçi sınıfı devrimcilerinin Marksizm-Leninizm i istedikleri yere çekmek isteyenlere karşı zaferiydi.

5 Ocak akşamı, GK çalışmalarına ara vererek bir halk gecesi düzenlendi. Bu geceye ATİF ve ATÖF üyesi demekler folklor ve ozanlarıyla katıldılar. 'Potemkin Zarhlısı' isimli bir film gösterildi.

Kongre sırasında, bir çok devrimci, demokratik örgüt mesajlar sundular. Bunların arasında kardeş örgüt ATİF ve Avusturya Marksist Leninist Partisi, Akıma karşı, Batı Berlin'li Komünist ve Afganistan'lı Öğrenciler Genel Birliği (GUAFS) nın mesajları bulunmakta idi.

Kongrenin son günü, ikinci dünya savaşından sonra modern revizyonizm ve modern revizyonizm karşı mücadele konulu bir seminer düzenlendi. Kısaca özetlersek; Tito revizyonizminin ortaya çıkışı, ideolojik ve siyasi kökenleri ortaya kondu. Kominformun Tito revizyonizmine karşı mücadelesi anlatıldı. İkinci bölümde SBKP 20. Parti Kongresi ve günümüze kadar olan gelişmeler ana hatlarıyla ele alındı. 20. parti kongresinin revizyonist özü ortaya kondu. Kruşçov modern revizyonizmine karşı mücadele, bu mücadele içinde ortaya çıkan olumlu ve olumsuz yanlar belirlendi. Günümüze kadar modern revizyonizmin ideolojik ve siyasi kökenleri hala karutmadığı, buna karşı amansız ve kararlı mücadelesinin tüm devrimcilerin önünde duran bir görev olduğu saptandı. Böylece GK başarı ile sona erdirildi.

Bir bütün olarak TÖK/YD Kongresine bakıldığında, kongrenin başarısını dile getirmekten kaçınılamaz. TÖK/YD kongresi, yurtdışından anti-faşist, anti-emperyalist öğrenci gençliğin çalışmalarını merkezeleştirmede önemli bir adım oldu. Emperyalizm, sosyal emperyalizm ve her türlü gericiliğe karşı mücadelede bir adım daha ileri atıldı. Komprador patron ağa devlete karşı mücadele veren Türkiye halkına, Demokratik Halk Devrimi mücadelesine olumlu bir katkıda bulunuldu.

BİRLİK- MÜCADELE- ZAFER ! YAŞASIN TÖK/YD!

SÖMÜRÜ VE ZULUM DÜZENİNİ KURTARAMAYACAKTIR Baş tarafı 2. sayfada

ralele olarak artması, son dönemde ise giderek yoğunlaşması bu çerçevede ele alındığında anlaşılabilir. Yine bu çerçevede ele alındığında Türkiye'de, çeşitli milliyetlerden halkın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesinin, kendine yeteri, diğerlerinden bağımsız bir büyüklük olmadığı; uluslararası planda emperyalizme, sosyal emperyalizme ve her türlü gericiliğe karşı; işçi sınıfı önderliğindeki mücadelelerin bir parçası olduğu kayranabilir. Türkiye'nin çeşitli milliyetlerden halkının halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesinden, Amerikan emperyalistlerinin İran devrimine karşı saldırı tehditlerine karşı mücadeleden; Afganistan halkının Rus sosyal emperyalizminin işgaline karşı mücadelesinden,

- Kardeş Kıbrıs halkının adanın Kuzey kesiminin faşist Türk ordusu tarafından işgaline karşı;
- Adadan tüm yabancı askerlerin çekilmesi mücadelesinden;
- Bütün dünyada ezilen halkların milli ve sosyal kurtuluş mücadelelerinden;
- Türkiye'yi ezen ve sömüren emperyalist ülkelerin işçi sınıfının sosyalist devrim mücadelesinden;
- Bütün emperyalist ülkelerde işçi sınıfının sosyalist devrim mücadelesinden ayrı düşünülemez.

Uluslararası işçi sınıfı, işçi sınıfı önderliğinde ezilen halklar; emperyalizmi ve her türlü gericiliği er-geç tarihin çöplüğüne gömecektir.

- KARHOLSUN TÜM EMPERYALİST BÜYÜK GÜÇLERİN SAVAŞ HAZIRLIKLARI!
- BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN!
O.KUTLU

ABD EMPERYALİSTLERİ UŞAKLARI İLE ANLAŞMA Baş tarafı 1. Sayfada

leri Ortadoğu'daki durumlarını koruyup geliştirebilmek için, diğer batılı emperyalistlerle de anlaşarak Türkiye-Mısır -İsrail ve Suudi Arabistan'ı içine alan bir 'üsler ağı' kurmaya çalışıyor. Bunun ilk adımı olarak bir süreden beri Türkiye'deki Amerikan üsleri konusunda sürdürülen pazarlık 10 Ocak'ta bitirildi. Hazırlanan anlaşma ABD ve TC Dış İşleri Bakanlığı temsilcileri tarafından imzalandı.

Bilindiği gibi, Türk faşist ordusunun Kıbrıs'a yaptığı çıkarmanın hemen ardından, NATO üyesi Yunanistan'ı kaybetmek istemeyen ABD Türkiye'ye karşı göstermek bir 'ambargo' uygulamasına girişmiş; buna karşı halkın duyduğu tepkiden korkan hükümet de, göstermelik olarak Amerikan hükümeti kapattığını açıklamıştı. Gerçekte ise, 'ambargo' olmasına rağmen, Türkiye, üçüncü ülkelere/öncelikle Batı Almanya üzerinden; güya kapalı olan üsler ise, çalışmaya devam etmişti.

Bu 'anormal' durum; ambargonun resmen hafifletilmesi üzerine; üsler resmen geçici bir statü verilerek aşılmıştı.

10 Ocak'ta imzalanan anlaşmaya göre, Türkiye'deki 26 Amerikan üssü, bundan böyle normal çalışmaya başlayacak. Bunların kontrolü sözde Türk ordusu komutanları tarafından yapılacak. Her üste komutan Türk, yardımcısı Amerikalı olacak. Bütün bunlar göz boyamaktan öte bir şey değildir. Amerikan üsleri, komutanı sözde Türk olsa da, Amerikan üssü olarak kalacak, Amerikan emperyalizminin saldırı üsleri olarak kullanılacaktır.

Üsler konusunda anlaşmayı imzalayan kim sınıf temsilcileri bir kez daha emperyalizm üslekliklerini belgelemişlerdir. Ortadoğu'da halkların devrimci mücadelesi, tüm emperyalist saldırı ve komplolara rağmen er-geç başarıya ulaşacaktır.

B.NEDİM

ATİF TAKVİMİ ÇIKTI ATİF DERNEKLERİNDEN VE YAZIŞMA ADRESİNDEN İSTİYİNİZ

IMPRESSUM: V.İ.S.D.P E.YURDAKAN
1.Berlin 36, Postfach 360171
Banka Hesap Nr: DEUTSCHE BANK
BERLİN
Zweigstelle 94 Konto Nr. 675 9950
Bankleitzahl 100 70000
Yazışma Adresi: 1. Berlin 36
Postfach 360171
Druck: CONTRAST Haup Str.159
1. Berlin 62

Sosyal Faşistler Adana'da İki Devrimciyi Katletti

Bugün Adana faşist saldırılarının gün geçtikçe yoğunlaştığı bir yerdir. Bu saldırıların bir yandan sivil faşistlerden (özellikle, MHP, ÜGD vs.) yapılırlarından sözüm ona "Halkın can ve mal güvenliğini" korumak için ilan edilen sıkıyönetim diğer bölgelerde ve yerlerde şehrin "Kritik" noktalarına yerleştirilen kritik noktalar, okullar, fabrikalar, bankalar, olmaktadır. Komando sürüleri halka gözdağı vermekte aramalar yapılmakta öldürme ve baskılar bu gibi şeylerle halkın devrimci mücadelesini bastırmak istemektedirler. Gün olmuyor ki; devrimci mahalleler aranmasın, okullar basılsın.

Bugün kentte MHP'nin küçümsenmeyecek bir gücü vardır. Özellikle sivil faşist saldırıları kimler tarafından yönlendirildiği ve nerden geldiği bilindiği halde bugün MHP yanlısı olan sıkıyönetim başkanı NEVZAT BÖLİĞİRAY tam tersine devrimcilerle mücadele etmektedir. Devrimci mahallelere özellikle faşist görevlileri getirerek baskı yapmaktadır. Örneğin; bir teğmen sözüm ona "Güvenlik" görevini yerine getirmeye çalışırken kahvelerde bağırarak "Ben yaşadığım müddetçe bir tek komünist bırakmayacağım" şeklinde tehditler savurmaktadır. Bugün sorgusuz sualsiz tutuklanan devrimciler işkence görmek ve hapishanelere tıkkılmaktadır.

Bugün Adana'da tutuklanan devrimci-yurtseverlere önce askeri cezaevinde baskı, dayak, işkenceden nasibini aldıktan sonra sivil cezaevine götürülmektedir. Sivil cezaevi ise tutuklular için özellikle devrimci tutuklular için dert küpüdür. Azıllı bir MHP'li olan cezaevi müdürü CENGİZ AKSU devrimcilere her türlü baskı yöntemini uygulamaktadır. İşte halkımıza göstereceğimiz şu tabloda burda nelerin olduğuna yeterli delildir.

Eylül sonlarında Adana cezaevinde "İSYAN" var diye kamuoyuna yansıyan olayın içyüzü şudur: Faşist CENGİZ AKSU bir devrimciyi falakaya yıkmak istemiş, devrimciler ise olayı protesto etmiş, bu protesto üzerine faşist Cengiz Aksu silahını çekerek devrimcilerin üzerine ateş etmiştir. Ateş etme sırasında 9 kişiyi yaralamıştır. İki devrimci ağır olarak hastahaneye kaldırılmıştır. Olaya birde jandarma mahkurlara ateş açarak müdahale etmiştir. Araştırmaya gelen sözüm ona "Adalet görevlileri" ise olayı örtbas etmeyi araştırma ile başarmışlardır. Olaylardan sonra suçlu gene devrimciler görünmüş ve hemen mahkurların bir kısmı sürgün edilmiştir.

Cezaevinin kadrosunun büyük bir kısmı yine faşistlerden oluşmaktadır. Devrimci olan personelden kişilere istifa etmeleri için zorla baskı yapmaktadırlar. Ve nihayet devrimci ve yurtseverlerin hemen hepsinin tayinlerini çıkartarak başka yerlere gitmeye mecbur etmişlerdir.

Yine bütün Adana'lı devrimciler bu azıllı faşistin YUNUS UZUN adlı azıllı faşisti cezaevinden çıkartarak AKIN ÖZDEMİR'i öldürtmüş ve tekrar içeri soktuğunu bilmektedir.

Adana'da faşist saldırılarda onlarca devrimci ölmüştür. Tüm bunlara rağmen anti-faşist mücadele bastırılmamıştır, bastırılması bir yana daha da yükselen devam etmiş, 28 Eylül (Emniyet Müdürü CEVAT YURDAKUL'un) ölümü üzerine kitle gösterileri hakim sınıfların güç sınırlarını aşarak yaygınlaşmıştır. Bundan paniğe kapılan hakim sınıflar çevre illerden oldukça fazla sayıda özel olarak yetişmiş komandolarla "Güvenliği" sağlamaya çalışmaktadırlar.

Bu resmi ve sivil faşist saldırıların yanı sıra son dönemlerde sosyal faşistlerin saldırıları da doruk noktaya ulaşmıştır. Okullarda, mahallelere, işyerlerinde devrimcilerle, yurtseverlerle, demokratlara saldırıya, kurşun sıklıkta ihbarlamaktadırlar. İşte aşağıda geçen olay bize acıda olsa bazı gerçekleri göstermektedir.

8.11.1979 tarihinde Karşıyaka Lisesinde okuyan ve PARTİZAN taraftarı iki devrimcinin ölümüyle sonuçlanan olayın sorumluları ve nasıl olduğu:

Bu olayı anlatırken lisedeki devrimci durumun nasıl olduğuna değinmekte yarar var. Lisede özellikle devrimci siyasetlerden, D.Y, PARTİZAN, H.K, EMEĞİN BİRLİĞİ vs. dir. Sosyal faşistlerden ise SGB, İGD, DDKD vardır. Partizan'ın mücadele tarihi 1 yıl olmasına rağmen önemli bir güce sahip olmuştur. Bu gelişmeden özellikle paniğe kapılan hemen hemen hepsi esas olarakta başta sosyal faşistler ve Devrimci Yol'dur. Okul içinde Partizan'ın gelişmesine önderlik eden Partizan taraftarları her gün bazan laf, bazan küfür, bazende şiddet ve tehditlere maruz kalmaktadırlar. Son olaylar bu yöntemlerin uygulandığı doruk noktası olmuştur.

Son olayları kim uyguluyor? Kime uyguluyor? Bunlara bir bakalım;

Okulda son gelişen olayı planlayıp ör-

gütleyen sosyal faşist katilleri silahlandıran Karşıyaka Lise Müdürü FEVZİ KOCA ve lise müdür yardımcısı DAVUT GÜR'dür. Bunların ikisi de İGD'lidir. Okul dağılmadan önce müdür ve müdür yardımcısı saldırıya iki silah vererek 5 dakika önce okuldan çıkarmış ve olay yerinde pusuya yatmaya göndermiştir. Okul dağıldıktan sonra eve giden yoldaşlarımız pusuda yatan İGD, SGB, DDKD sosyal faşistleri ve Emegin Birliği revizyonistleri "KahROLSun Maocular" diyerek saldırmışlardır. Taşlı, sopalı süren kavgada kaçmışlardır, bu mücadele karşısında daha da hırçınlaşan sosyal faşistler kan kusan silahlarını çekecek kahpe VELİ KARASU'yu vurmışlardır. Bu arada devrimciler sosyal faşistlerin silahlı saldırılarına karşı taşla yanıt vermişlerdir. İlk ateş eden GEB'li katil taşla başından ağır yaralanmıştır. Burada yaralanan GEB'linin silahını alan DDKD'li bir sosyal faşist VELİ KARASU'yu tekrar ağzına ve beynine kurşun sıkarak delik, desik etmiştir. Bu arada SGB ve İGD'li sosyal faşistler de ESREF ŞAHLAR'ı halkın engellemesine rağmen kahpe ağzından başından kurşunlayarak şehit etmişlerdir. Bu sosyal faşist caniler öldürmekle kalmayıp cesetlerine de kurşun sıkışlardır.

9 Kasım 1979 günü hunharca katledilen Partizan taraftarı devrimcilerin cenazelerini almak için devlet hastahanesine gidildi. Fakat devlet hastahanesinin çevresi hakim sınıfların gücü faşist asker özel yetiştirilmiş komando, polis ve motorize araçlarıyla kordon altına alınmıştı.

Halkımızın kararlı mücadelesinden korkan "düzen beğenileri" cenazeyi vermeye kaçın bütün gücünü yağmışlardır. Bunun karşısında devrimciler ve yurtseverler halkla birlikte mezarlıkta toplandılar. Mezarlıkta PARTİZAN, DHB, DP ve KAVA dan oluşan ilkeli eylem birliği temelinde oluşturulan çelikten birlik ESREF'in cenazesiyle ESREF'ler, VELİ'ler ölmez. KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL FAŞİZM sloganlarını haykırmaya başladılar. O anda hakim sınıflar devrimcileri susturmak ve dağıtmak için yine bütün gücünü mezarlığa yığdılar. Yoldaşlarımızın cenazesini jandarma kordon altına aldı. Hiç kimseyi yaklaştırmak istemediler. Ve o sırada faşist binbaşı cenazeyi vermeye istedi, ancak devrimcilerin oluşturdukları çelikten birliği dağıtmak için halkı devrimcilerden ayırmaya çalıştılar ve şiddette bulundu: "Slogan atmayın ve dağılın, yoksa size karşı zor kullanacağız", faşist binbaşı bu sözleri devrimcilerin korkup dağılacağını ve susup haykırmayacağını ve kendilerine boyun eğeceğini sanıyordu. Ama umduğunu bulamadı, tam tersine faşist binbaşının bu tehdidine karşı devrimcilerin ve PARTİZAN, DHB, DP, KAVA dan oluşturulan anti-faşist birlik büyük bir kinle KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL FAŞİZM- VELİ'ler ESREF'ler ÖLMEZ- KAHROLSUN KOPRADOR PATRON AĞA DÜZENİ şiarlarıyla sonuna kadar haykırmaya başladılar.

Ve hergün birer, üçer, onar DHD mücadelesi uğruna şehit düşen evlatların yüreği acılardan yanan, gözleri yaştan kurumayan ve komprador patron-ağa devletine ve sosyal faşistlere karşı hızla büyüyen kin ve nefretle yürüdüler. Faşist askerlerin ve polis barikatlarının üstüne polis ve asker çemberlerini kırarak devrimcilerin birleştiler ve halkla birleşen devrimcilerin çığ gibi büyüyen, sel gibi coşan mücadelesi karşısında hakim sınıfların otomatik silahı, çelik yelekleri, motorize araçları barikatları yıkarak bir kez daha hakim sınıfların halkın yükselen mücadelesi karşısında dayanamayıp, kof olduklarını, kağıttan birer kaplan olduklarını kanıtladılar. Ve büyük kinle coşan bini aşkın kitle ESREF ŞAHLAR'ın cenazesinin başına geldi ve mezar başında PARTİZAN'dan bir devrimci saygı duruşundan sonra kısa bir konuşma yaptı ve devrimci and içildikten sonra devrimciler kitleyle birlikte devrimci şiarlar haykırmaya başladılar. VELİ'nin evine gelmek için yürüyüşe geçtiler. Faşist sıkıyönetim "paşaları" Partizanın önderliğindeki ve hakim sınıflara karşı büyük bir kinle şahlanan kitleyi durdurmaları olanaksızdı ve kitle disiplinli bir şekilde devrimci şiarlar haykırmaya VELİ'nin evinin önüne geldiler. Burada VELİ'nin cenazesini bekliyorlardı. M.L'lilerin önderliğinde coşan kitleden öcünden korkar gibi korkan hakim sınıflar yine bütün gücünü yığdılar. Fakat yine kitleyi dağıtamadılar ve bir çelikten oluşan birliği dağıtmayacağını ve sıkıyönetimin, askerin, polisin, tankın, topun karşısında halkın kararlı ve yenilmez birliğini gören hakim sınıf köpekleri, olan sıkıyönetim faşist paşaları cenazeyi evin önüne getirtilmeyeceklerini anlayarak devrimciler tekrar VELİ yoldaşının evinin önünde devrimci andı ve intikam yemini içerek dağıldılar. Bu dağılmadan sonra

cesaret alan yüreksiz hakim sınıfların resmi köpekleri devrimcileri ve halkı tek tek yakalayıp dayak attılar ve bir kaç kişiyi tutukladılar.

Veli Karasu Dersim'li yoksul bir köylü ailesinin oğludur. İlk ve orta öğrenimini bin bir güçlükler içinde bitirmiş yarıda kalan lise öğreniminde Adana Karşıyaka Lisesinde de vamsıtmıştır.

Veli yoldaş öğrenimi dışında kahve ve inşaatta çalışarak maddi yönden anne ve babasına yük olmamıştır. Veli daha bu gençlik çağında Marksist-Leninist siyasete sempati duymuş ve siyasetin çizgisi doğrultusunda azimli ve kararlı bir şekilde mücadele yürütmüştür. Kaldığı ve çalıştığı işyerlerinde işçilerin ve halkın güvenliğini, sevgisini, kazanmış; kararlılığı, dürüstlüğü, namusluluğu örnek bir sıra neferi olan olan yoldaşımız okuldaki anti-faşist öğrenci gençliğinin akademik, demokratik mücadelesini yürütmüştür.

Komprador patron-ağa düzenine ve efendileri olan emperyalistlere ve sosyal emperyalistlere karşı verilen DHD mücadelesinin bir parçası olan öğrencilerin akademik, demokratik mücadelesini yürüten Veli Karasu sosyal faşistlere karşı verilen mücadelede bu mücadelede kopuk olmadığının bilincinde olarak sosyal faşist İGD, SGB, DDKD ve Emegin Birliği revizyonistlerine karşı amansız bir mücadele yürütmüştür. Ayrıca öğrenci gençliğin Revizyonizmde, Opportinizmde, Troçkizmde ve her türlü M.L'ye yabancı ideolojiden koparıp M.L saflarına kazanmak için yorulmak bilmeyen, taviz vermeyen kararlı ve azimli bir mücadele yürütmüştür.

Yiğit Veli'nin bu mücadeleci tutumunu gören Rus sosyal emperyalistlerin yeminli uşakları olan ve olayı bizzat kendisi planlayan, tezgahlayan lise müdürü FEVZİ KOCA ve yine İGD'li müdür yardımcısı DAVUT GÜR köpekleri bilinçli olarak ona ve Esref'e komplo hazırladılar. Ve bu komplolarında başarılı oldular, ama onlar sanmasınlar ki Veli ve Esref'in ölmesiyle mücadele duracaktır. HAYIR ! Tam tersine hakim sınıflara ve sosyal faşistlere karşı verilen mücadele sınıf kinimizi her gün bin kat daha yükseltmektedir.

Onlar DHD mücadelesi, sosyalizm ve sınıfsız toplum için taşıdıkları kızıl bayrağı kendi kanlarıyla al rengini vererek daha da kızıl yaptırdılar. Ve bu bayrağı bütün devrimciler daha yükselelere dikmek ve bu erdemleri olan sınıfsız topluma varana dek taşıyacaktır.

EMEĞİ HALKIMIZ ;

Bu mücadelede Veli ile birlikte Esref Şahlar'da şehit düştü. Karşıyaka Endüstri Meslek Lisesinde devrimci öğrencilerin akademik-demokratik mücadelesini kararlı ve azimli bir şekilde yürüten Esref Şahlar Ağrı'dan yoksul bir ailenin oğludur. Daha küçük yaşta devrime sempati duymuş ve kısa sürede Partizan saflarında yerini almıştır. Esref bu mücadele de her zaman verilen görevi gönüllü olarak kabul etmiş ve üzerine düşen devrimci sorumluluğu bütün gücüyle yerine getirmiştir. Ofaşizme karşı verilen mücadelenin sosyal faşizme karşı verilen mücadeleden ayrı olmayacağını bilincinde olarak sosyal faşistlere karşıda amansız bir mücadeleye katılmıştır. Demokratik halk devrimci mücadelemizde gururla taşıdığı kızıl bayrağı toprağa düştüğü anda kendi kanıyla daha da kızıl yaptırmıştır.

Adana'dan MÜCADELE Okuyucuları

ABD/Baş tarafı 12.Sayfa

Kirli çamaşırı ortaya dökülen aday adayları da işte bu sınıfın, yani ABD tekkeci burjuvazisinin ve onun çeşitli kanadlarının temsilcileridir. Onların kişiliklerine damgasını vuran da emperyalizmin asalaklığı, çürümüşlüğü ve kokuşmuşluğudur. Onların asıl amacı emperyalist efendilerine hizmet etmek, onların sömürü ve zulüm düzenlerinin ömrünü uzatmaktır. Bu hizmetleri karşılığında aldıkları rüşvetlere, sağladıkları kazançlarla günlerini gün etmektedir. Bu emperyalist sözcülerinin bütün pislüklerinin de kaynağı, bir parçasını oluşturducan çekişen kapitalizm, yani emperyalizmdir.

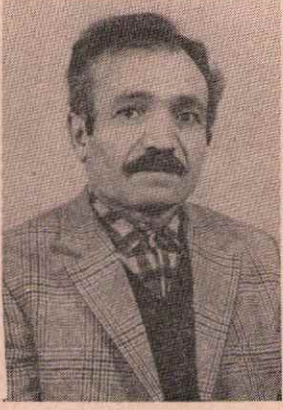
Emperyalizm var oldukça da bunun böyle olması, emperyalizmin tüm iğrençliğini ortalığa saçması kaçınılmazdır. Teki emperyalist sistem bir bütün olarak yeryüzünden silinip, proleter dünya devrimi tüm dünya da zafere ulaşana dek

- KAHROLSUN EMPERYALİZM, SOSYAL EMPERYALİZM VE HER TÜRDEN GERİCİLİK !

N. GÜLER

ATIF'DEN VE DERNEKLERDEN HABERLER

NÜRNBERG

ALİ AMCAMIZIN ANISINA

ALİ KEPEZ amca Nürnberg Türkiye İşçi Gençlik Derneğinin en yaşlı, fedakar ve kararlı bir devrimci üyesiydi. Onu 23 Aralık 1979 pazar günü bir kazada kaybettik. Oturduğu binada çıkan yangından paniğe kapılan yaşlı devrimci amcamız, balkondan aşağı düşerek hayata gözlerini yumdu. Ardında sürekli saygıyla anılacak bir yaşam mirası bıraktı. Onu ölümünden dolayı saygıyla anarız.

Ali amca kimdi? 55 yaşında olmasına rağmen çok çalıştığından dolayı daha yaşlı gösteren yaşının son günlerinde B. Alman tekelci patronları tarafından daha iyi sömürülemeyeceğine kanaat getirildiği için işten atılan şerefli işçi sınıfımızın bir neferiydi. Tüm içtenliğiyle Demokratik Halk Devrimine inanan K. Maraş'ın Elbistan'ından gelip B. Alman emperyalist patronlarına işgücünü satarak ailesinin geçimini sağlamak zorunda kalan bir emektardı.

O, komprador patronların ve toprak ağalarının faşist zulmünün ve köpeklerinin "yamacına durmanın" gerekliliğini bilincine yerleştirmişti.

O, halkımıza "umut" olarak kendini göstermeye çalışan Ecevit ve onun CHP sınıfının faşist olduğunu pratikte görmüş ve bu doğrultuda kendilerine Marksist-Leninist diyen bir dizi oportunist tekkenin (en önemlisi Halkın Kurtuluşu ve Devrimci Halkın Birliği) bu konudaki CHP kuyrukçuluğu siyasetini teşhir etmede devrimcilere her zaman yardımcı olmaktadır.

O, Ali amcamız, devrimin giddet meselesi olduğunu ve halk iktidarının zorla kurulacağına inanmıştı. Bunun propaganda yapmaktaydı. Bu noktalarda da faşistlerden hesabın lafla sorulamayacağını bilincine yerleştirmişti.

K. Maraş olayları tüm halkımızın olduğu gibi onun da yüreğinde derin bir yara açmıştı. Bunun için her toplantıda konuşan "faşistler bize acımazlar, onların elihe düştüğümüzde yalvarsakta, yaksakta bizi öldürürler, biz de onlara acımayalım, boyun eğmeyelim, FAŞİSTLERİN YAMACINA DURALIM" derdi. Bu doğrultuda da, faşistlerden döktükleri kanın hesabının sorulması gerektiğini sürekli hatırlatırdı.

Ali amcamız, hakim sınıfların hapis-hanesinde bile, devrimci mücadelenin sürdürülmesi gerektiğini biliyordu. Şerefli demokratik halk devrimci mücadelesinde faşizmin ağına düşen, komprador patronların ve toprak ağalarının hapis-hanesinde 2 yıla yakın bir zamandır bulunan yeğeni ni ziyaret ederken, kararlı devrimci yeğeni ne Ali amcamız da moral vermişti. Bu sınıf kavgasında çeşitli engellerin olacağını biliyordu. Faşist zulme baş kal-dırma ve halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesinin darbe yiye yiye zafere ulaşacağına inanmıştı.

En önemlisi Ali amcamız, halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesinin bölük, pörçük, dağınık bir şekilde yürümeyeceğine inandığı için ATIF saflarında Nürnberg İşçi Derneğinde örgütlenmiş ve ATIF içinde örgütlenmenin önemini her zaman vurgulamıştı. Bu doğrultuda da propaganda yapardı.

Ali amcamızın emektar ve mücadeleci yaşamı, çilekisi yoksul halkımızın yaşamının bir parçasıydı. Onun şerefli yaşam mücadelesinden öğrendiğimiz çok şeyler oldu.

Saygıdeğer bu üyemizi son olarak uğurlarken, yapmak istediğimiz tören, B. Alman tekelci kapitalistlerinin ölülerimiz üzerinden sağlamak istedikleri kâr hirs-ları yüzünden az daha engellenecekti. Ama biz, yine tören yaptık ve Ali amcamızı saygı duruşuyla uğurladık. Daha sonra dernekte onun anısına yaptığımız toplantıda Ali amcamızın mücadelesinin özü anlatıldı.

KONSTANZ

17.1.1979 Cumartesi günü Tübingen'de Tübingen mahkemesinin 3 anti-faşiste karşı tutumunu protesto etmek amacıyla bir yürüyüş yapıldı. Söz konusu olay, Aralık 1976 da B. Alman anti-faşistlerinin, faşist gençlik örgütü HTS nin Tübingen üniversite salonunda ırkçı Rodezya rejimini desteklemek amacıyla yapacakları toplantıyı protesto etmek istemeleri ve faşist Hoffmann ve komandolarının devrimcilere saldırıp 7 anti-faşistin yaralanmasıyla başladı. Bu olay sonucu 12 faşist ve 3 devrimci hakkında soruşturma açıldı. İlk mahkeme 1977 de oldu. 12 faşist para cezasına çarptırıldı. 3 anti-faşistten ikisi suçsuz bulundu. Alman kanunlarına göre; mahkeme kararından en geç 7 gün sonra hakim kararını imzalaması gerekir. Hakim kararın altını 8. gün imzalayınca, bir üst mahkeme kararın geçersiz olduğunu ileri sürerek mahkemenin yeniden yapılıması için müracaatta bulundu. Mahkeme bugünlerde yeniden başlamıştır. Hakim, bu sefer, 3 anti-faşisti; faşist HTS nin düzenlemiş olduğu toplantıyı bilinçli olarak engellemeye çalıştıkları gerekçesiyle suçlu göstermektedir. Bizler, ATÖF üyesi KTÖD (Konstanz Türkiyeli Öğrenciler Derneği) ve ATIF üyesi STİD (Schömberg Türk İşçiler Derneği) olarak propaganda ve ajitasyonda serbestlik ilkesi temelinde, özelde mahkemenin 3 anti-faşiste karşı tutumunu, genelde B. Alman emperyalizmini protesto etmek amacıyla 60 kişinin üzerinde bir kitleyle yürüyüşe katıldık. ...Yürüyüşe toplam olarak 800 ün üzerinde kişi katıldı. Bir çok olumsuz yanlarına rağmen yürüyüş, enternasyonal alanda emperyalizm ve faşizme karşı mücadele nin en güzel pratik örneğini gösterdi. Yürüyüşün en olumsuz yanı B. Alman anti-faşistlerinin dağınık ve sokakta geziyorlar gibi bir tavır içinde olmaları idi. Atılan sloganlar düzensiz, kimin ne söylediği belli değildi. Bu durum Almanya'daki sınıf mücadelesinin çok şeri olduğunu belgelemektedir. İlerde yapılacak yürüyüşlerde, bu konu göz önünde bulundurulmalı ve yürüyüşün disiplin içinde geçmesi için çaba sarfedilmelidir. ...

KAHROLSUN BATI ALMAN EMPERYALİZMİ!
3 ANTI-FAŞİST SERBEST BIRAKILMALIDIR!
YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA!

Konstanz Türkiyeli Öğrenciler Derneği Yönetim Kurulu

DEDİKODUYU, KARALMAYI, PALAVRAYI...
Baş tarafı 4. sayfada

türlü cambazlığa başvuruyorlar. Bir yandan da "tabanla tartışırız" sahtekarlığı yapıyorlar.

Essen'de yapılan KPD/ML nin Stalin toplantısında KPD/ML nin şefi 3 saat konuşmuş ve hiç kimseye söz hakkı verilmemiş tir. HK da bu toplantıda avcılık görevini yüklenmiş ve toplantıya gelen ATIF, ATÖF üyesi; Partizan sempatisi Türkiyelileri dışarı çıkarma yönünde değerli hizmetlerde bulunmuştur. Bunlar tartışmayı, ideolojik mücadeleyi "tartışmamak" olarak anlıyorlar. Oysa adını çok kullandıkları Stalin her şeyin açık açık tartışılmasından yanadır. Böylelikle onlar, gerçekte Stalin'e saldırmaktadırlar. Bunlar işçi sınıfı ideolojisinin sinsi düşmanlarıdır. Bunlar kendilerine güvenmediklerinden, korku belasından tartışmadan kaçmaktadırlar. "...ATIF, ATÖF tabanının olduğu yerde tartıştık, tartışacağız" bu laflar TÖK/YD Genel Kurulu sırasında dağıttıkları bildiride geçiyordu. Bu baylar, bildiride yazdıklarını ispatlamak için Divan başkanı ve TÖK/YD Örgütlenme Komitesi tarafından mikrofonu davet edildiler. Ama, boşuna. Taştan ses çıktı, onlardan çıkmadı misali, yazdıkları bildiriye savunamaya -cak kadar zavallı olduklarını gözler önüne serdiler. Size tavsiyemiz savunamayacağınız bir şeyi bir daha yazmaya cüret etmeyin. "İlle de taban" diyen sayın HK şefleri, 700-800 kişiyi taban olarak görmüyorlar mı? Öyleyse siz "Tabanı" toplayın biz gelelim. Hodri Meydan!

S. TANER

AVUSTURYA

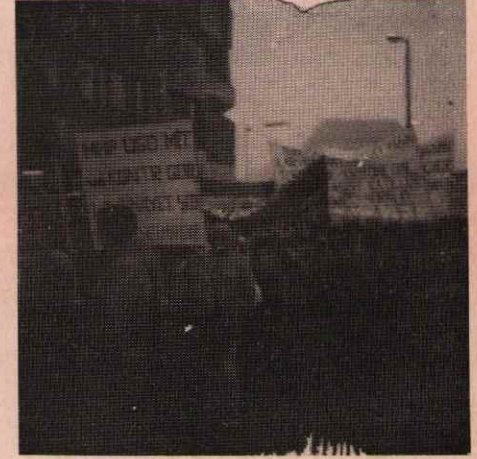
Avusturya İşçi Gençlik Birliği (ATİGB) ve Aşağı Avusturya Örgütlenme Komitesi (Ternits) kardeş teşkilatları olan ATIF'in de desteğiyle 8 Aralık 1979 da Viyana da, 9 Aralık, 1979 tarihinde Ternits'de birer halk gecesi düzenledi. Bir sütun olarak olumlu geçen bu gecelere Viyana'da 250-300 arası, Ternits'de 120-150 arası kişi katıldı.

AMERİKA

TÖB-NY

New York'da Türkiyeli Öğrenciler Birliği gönderdiği bildirisinde K. Maraş katliamından bu yana faşist diktatörlüğün halkımız üzerindeki saldırılarını teşhir etmektedir. Bildiride Demirel hükümetinin başa gelmesinin ve bu hükümetin programının hakim sınıflar için kâr, refah, yeni yatırımlar, halk için ise zam, zulüm, açlık, işsizlik olduğu belirtilmektedir. Faşist baskıların daha da artırılması için faşist generaller tarafından verilen muhtıranın niteliğinin Amerikan emperyalizmi ile bütünlüğünün görülmesi gerektiği anlatılan bildiride, halkımızın anti-emperyalist, anti-faşist direnişine destek olmak için mücadelemizi hızlandırma mız gerektiği vurgulanmaktadır.

HANNOVER / Maraş Katliamını protesto.

HANNOVER'DE YÜRÜYÜŞ

19.1.1980 DE Hannover'de faşizmi ve K Maraş katliamının protesto yürüyüşü yapılmıştır. Yürüyüşe ATIF-Kuzey Bölgesi ve Köln, Duisburg, Dortmund'dan ATIF'li arkadaşlar, Devrimci-Yol'dan arkadaşlar, Kava, Hannover'de küçük bir grup ve Nidersachsen Türkiyeli Yurtseverler Birliği katıldı. Saat 11.30 da başlayan yürüyüş toplam katılan kitle sayısı 860 kadardı. Bunun 420 si ATIF saflarında, 65 i Kava, 330 u Dev-Yol, diğerleri ise diğer iki gurubun saflarında yürüdüler. Anti-faşist mücadelenin dağınık ve güçsüz olduğu Hannover kentinde böyle bir eylemin konması yurtsever işçi ve öğrencilerin ilerdeki mücadelelerine güç vermiştir. Yürüyüşü düzenleyen NTYB-ATIF-Dev-Yol taraftarlarının eylemde birlik, propaganda ve ajitasyonda serbestlik temelinde birleşmeleri de olumlu bir adımdı.

ATIF'İN GREV VE HUKUKİ YARDIM FONUNA BAĞIŞTA BULUNALIM

★ yorumusuz ★

24 ülke içinde
en yüksek enflasyon
yüzde 73,2 ile
Türkiye'de

DIŞ BORÇLAR

Isteyen alacaklıya, Türkiye'de yatırım izni verilecek
TÜRKİYE'NİN 99 BİN ALACAKLIYA BORCU YE Nİ ÖDEME PLANINA BAĞLANIYOR (Milliyet, 15.1.1980)

ERBAKAN :

" IMF den 70 milyon dolar almak için bütün Türkiye'yi teslim hazır olduğumuzu bildirdik, yine de para yerine teşekkür aldık " (Hürriyet, 28.12.1979)

Arızalar sürerken elektrige % 75 zam geliyor

ERBAKAN: "TEDBİR ZAMMI GEREKTİRİRSE MİLLET MENFAATI İÇİN YAPMaktan ÇEKİNMEYİZ."

FURYA BAŞLADI

Tekel'e yüzde 150 oranında zam yapıldı

Ecevit'den...

Luvalet düşünerek gideceğiz! Küçük 1, büyük 2 lira oldu...

ZAM

AKARYAKIT %55-60
ELEKTRİGE %20
KOMORE %30
DEMİRE %50
ÇİMENTOYA %30

TANBUL'da son günlerde önemli zamlandı

HÜKÜMET PROGRAMI S.19 :

" Herhangi bir malın yokluğu çekilmeye - cek, başta yağ, mazot, gübre, ampul olmak üzere günlük ihtiyaç maddelerinin teminin deki güçlük ortadan kaldırılacaktır."

Demirel : "Birkaç gün içinde Türkiye'de yağ meselesi unutulacaktır."

Ticaret Bakanı Halil Başol : " Yağa zam yapmadık ucuzlattık " dedi.

Ne var ne yok ?

"Fuel-oil vaa mı?"
"Yok"
"Havagazi vaa mı?"
"Kömür vaa mı?"
"Yok"
"Peki elektrik?"
"Hem vaa, hem yok."
"Yağ?"
"İnh..."
"İlaç, doktor"
"Aah"
"Mazot-benzin?"
"Eh"
"Kahve?"
"Bu suabir, maksadı, daha 15 gün ol-
madi, dün bir bugün lid. Ben size olanları
sayım..."
"Ağartıl vaa mı, vaa. Pahalılık vaa
mı, vaa. Zamlar vaa mı, hem de peşpeşe.
Devlet kademelerindeki görevlileri Türki-
ye'de görülenmiş hacimde halleder pamuğu
gibi atıyor muyuz? 67 İla vallsini, emniyet
müdürlüğü hangi hükümet bir kalemede
değiştirmiştir. Bunlar büyük Türkiye'-
nin büyük teşebbüleri. Bunları sorun.
Var olanları söyleyin."

★ İSTANBUL ELEKTRİK YOKLUĞUNDAN KARANLIK ŞE HİR OLDU.

★ KÖMÜR BÖLGESİ KÜTAHYA'DA KÖMÜR SIKINTISI ÇEKİLİYOR.

★ ERZURUM ATATÜRK ÜNİVERSİTESİNDE BİR GÜN - LÜK YAKIT KALDI.

★ YAKIT BULUNAMAZSA BURSA'DA FIRINLAR DURA- CAK. (Hürriyet, 13.12.1979)

* YAĞA %100 ZAM GELDİ. (Milliyet, 4 Aralık)

YENİ YAĞ FİYATLARI

SOFRA MARGARİNLERİ

a) Kağıt ambalajlı	250 gr. : 9 TL.	500 gr. : 17 TL.	500 gr. : 32,50 TL.
b) Plastik ambalajlı	250 gr. : 18 TL.	500 gr. : 32 TL.	5 kg : 295 TL.

MUTFAK MARGARİNLERİ

a) Tehşke kutu ambalajlı	2 kg : 145 TL.	5 kg : 345 TL.	10 kg : 660 TL.	18 kg : 1200 TL.
b) Karton kutu içinde plastik ambalajlı	2 kg : 130 TL.	5 kg : 320 TL.		

AP ve CHP liderlerinin buluşması başkent- ta yumuşama olarak değerlendirildi. DEMİREL " ECEVİT BAYAGI YATKIN..." DEDİ. (Milliyet, 15.1.1980)

Demirel'e sormuşlar :
- Donuyoruz, yakıt yok, ne yakalım?
O da yanıt vermiş :
- KINA YAKIN.

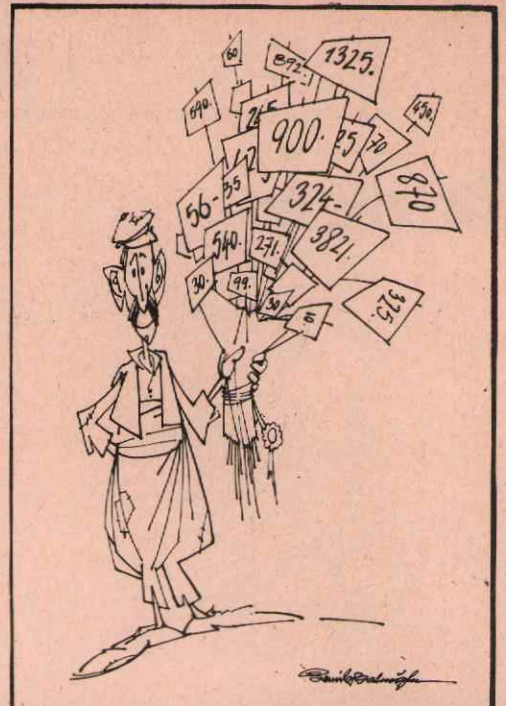
ANARŞİ (!)

" Aksaray'da TÖB-DER binası önünde dey riye gezen askerlerin "Dur" ihtarına uyma yıp kaçan dört çocuğa yayılım ateşi açılma sı sonucu biri öldü, biri yaralandı. İki- si de sağ olarak ele geçirildi. Tombalacı oldukları belirlenen çocuklar "Ne olduğun u anlayamadıklarını" ileri sürerken as - kerlerin çocukların hırsız oluşundan şü- helendikleri için iki kez "Dur" ihtarını tekrarladıkları açıklandı. (Hürriyet, 28.12 1979)

AFGANİSTAN'DAKİ DARBE...

DP Genel Başkan vekili Faruk Sükan o - layla ilgili :
" Emperyalist güçler ve onların men - faatleri sözkonusu olunca , uluslararası hukuk değer taşımamakta, bunlar ayaklar altına alınmaktadır" dedi. (Tercüman'dan)

TİKP Genel Başkanı Doğu Perinçek:
" Türkiye hükümetinin işgale karşı tep kisini yürekle destekliyoruz. Hükümetin 42 ülkeyle birlikte Güvenlik Konseyine başvurmasını çok olumlu karşılıyoruz. On beş yıldan beri, 1965 den beri Türkiye hü kümeti ilk defa Sovyetler Birliğinin ey - lemlerine karşı çıkmaktadır. "

İki gün bekledikten sonra, 2 litre gaz yağı alabilen Bingöl esnafından Fevzi Dağ ılıgil :
" Kar ha bastı, ha basacak. Odun yok kömür yok. Gazyağı ise hiç yok. Bir mum 10-15 liraya, 60 vatlık bir ampu lun 150 liraya satıldığı Bingöl'de e lektirikler kesilince biz nasıl ay - dınlanacağız ? Isınmak için olmasa bile, aydınlanmak için gaz sağlansın Giden hükümet zamanında sıkıntı çeki yorduk. Seçim zamanı bol bol vaatler de bulunanlar iktidara geldi, durum değişmedi. Halk yine yokluklar için- de kıvranıyor. Bu çile ne zaman sona erecek." (Hürriyet'ten)

NAMUSSUZLAR

TRANSFERLER

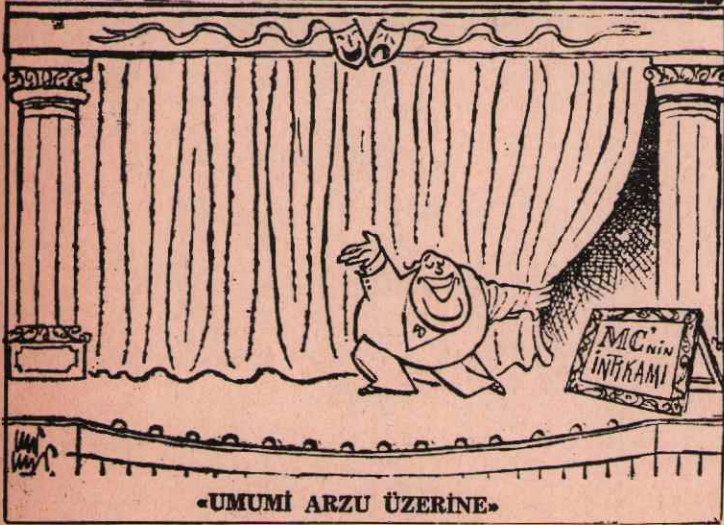
"... Tartışmayı çıkaran 2 milletvekili - linden birisi, Adıbelli idi. 25 Haziranda Orhan Birgit'in yanbaşında şöyle konuşu- yordu :
" AP yöneticilerinden biri (Saadet - tin Bilgiç) ve arkadaşları, AP ye geçmemiz için her türlü menfaat, 1981 garantisi ve bakanlık teklif ettiler CHP li yurttaşların ak oyları ile Meclis'e girmiş bir mill tvekili ola rak, en son partide kalacak bir kişi olarak, bunları elimin tersiyle it - tim. CHP den satın alınacak kimsenin çıkacağına inanmıyorum. Boşuna çen - gel atmaya çalışmasınlar. "
5 ay sonra...
Ahmet Karahan 17 Haziranda, Metin Mu saoğlu, Eşref Cengiz 23 Haziranda, Güney Yalın 19 Ekim'de, Barboros Turgut Göztepe 20 Ekim'de, Hamdi Özer, 10 Kasım'da, Adı - belli 20 Kasım'da AP li oldular.
11'lerden Ahmet Karaaslan 22 Eylülde " Hükümetten istifa etmeyeceğim, istifa etmem ülke için zararlıdır." şeklinde konuşuyor, 20 Ekim'de törenle AP ye geçiyor du.

ÇOK DEĞERLİ (!) TRANSFER BAKANLARIMIZDAN... Devlet Bakanı Devlet Bakanı Gaziantep Milletvekili Mardin Milletvekili Ahmet Karahan Metin Musaoğlu ...

SAYIN (!) ECEVİT'İN İSTİFALAR HAKKINDA GÖ- RÜŞLERİ :

" İki yıl önce hükümet kurduğumuzda, AP bizim bu kuruluş biçimimizi "ayıplı" o larak değerlendirmişti. Şimdi ise, kendi- lerinin başvurdukları yöntemler ortadadır Ben, partimizden ayrılacak AP ye katılan- ları veya bu hükümeti destekleyenleri ka- yıp olarak görmüyorum. Bu ayrılmalar AP açısından belki bir ayıp sayılabilir, an- cak bizim açımızdan kayıp değildir. Bu sözlerim, bizim de aynı yöntemlerle hükü- met kurduğumuz anlamında anlaşılmasın. Bu gün bu hükümetin kuruluş ayamasında, kim- lere ne gibi çıkarlar teklif ettiği orta dadır. İki üç ay önce ayrılan bazı kişile re nasıl bakanlık verildiği ortadadır." (Tercüman, 27.11.1979)

UMUMİ ARZU ÜZERİNE.

5 Ocak Cumartesi günü, Berlin'de MHP ve MSP dernekleri ayrı ayrı "Komünizme Ölüm" şiarı altında bir yürüyüş düzenlediler.

Aynı tarihte, B.Berlin'deki Rus sosyal emperyalizminin uşaklığını üslenen sosyal faşistlerin yönlendiriciliğindeki çeşitli dernekler de, Türkiye'de faşist paşaların verdiği muhtıraya karşı bir miting düzenlemişlerdi.

Yürüyüşlerin olacağı Cumartesi günü sa bahı saat 10 dan itibaren her iki tarafta Kotbusser Tor'da bildirilerini dağıtmaya başladı. Başlangıçta sayıca az olan MHP'li ve MSP'li faşistler zamanla çoğalmaya başladılar. Bunlar yürüyüş hoparlörünü taşıyan arabaların sopalar, zincirler, bıçaklar olarak silahlandılar. Saat 11 e doğru, Türkiye'deki paşaların muhtırasına karşı miting düzenleyenler, bildiri dağıtımına son vererek, geri çekilmek istedikler. Ancak MHP'li ve MSP'li faşistler bu arada kuşatmayı tamamlamışlardı. 80 kadar faşist bıçaklar, sopalar, zincirlerle saldırıya geçti. Bu saldırıda 20 den fazla kişi ağır yaralandı. Rus sosyal-emperyalizminin uşakları sosyal faşistlerin yönlendiriciliğindeki 'Türk Merkez'inin sekreteri Celalettin Kesim faşistlerin bıçakla yaralanması sonucunda öldü.

Celalettin Kesim'in öldürülmesi; ve 20 den fazla kişinin ağır yaralanması; MHP ve MSP'li faşistlerin, yurtdışı saldırganlarının şimdilik en son halkasıdır. Ve bunlara dur denilmezse; yurtdışında da faşistlerin cinayetlerini artıracaklarına göstermektedir. Bunlara dur demek gereklidir. Bunun için, faşistlere karşı olan, ama gerçekten karşı olan güçlerin eylemde güçlerini birleştirmesi kaçınılmaz bir şarttır.

MHP ve MSP dernekleri-bunu pratik açıkça göstermiştir ki-cinayet merkezleridir. Bu derneklerin kapatılması için mücadele edilmelidir. Ancak bu yapılırken, hiç bir zaman, derneklerin kapatılması ile faşist saldırı ve cinayetlerin son bulacağı hayaline kapılmamalıdır. Faşistleri geriletecek, onları cinayet ve saldırılardan gerçekte alıkoyacak tek güç, faşistlere karşı militan mücadeledir.

Yine şurası unutulmamalıdır ki; faşist MHP ve MSP derneklerini kapatmak Batı Al-

man tekkelci sermayesinin işine gelmemektedir. Bunlar MHP ve MSP derneklerini elde tutup, el altından, bazen da açıkça destekleyerek; devrimcilere terör uygulanmasını istemektedir. Türkiye'deki işçiler arasında çatışmayı körüklemektedir. Bu Almanlar la, Türkiye'deki işçiler arasındaki bölünmüşlüğü ayakta tutmak için gereklidir. Batı Alman tekkelci sermayesinin sözcüleri, esas ta devrimci mücadeleyi durdurmak, devrimci teşkilatları yasaklamak istemektedirler. Ve onlar, MHP ve MSP derneklerinin yasaklanması talebini bu şekilde kullanmaya çalışacaklardır. "Sağ ve sol terörizme" karşıyız demagojisi ile, saldırgan faşistlere kanat gelecekler; MHP ve MSP dernekleri ile, devrimci dernekleri de yasaklayarak, bu sorunu 'çözme' yolunu tutmak isteyeceklerdir. Batı Alman emperyalist burjuvazisinin bu manevrasına karşı da uyanık olmak gereklidir.

CELALETTİN KESİM KİMDİR? NEDEN ÖLDÜRÜLDÜ?

Şimdi, Rus sosyal-emperyalizminin uşaklığını yapan sosyal-faşistler, Celalettin Kesim'in öldürülmesini demagojik bir şekilde kullanarak güçlenmeye çalışıyorlar. Çıkardıkları bildirimlerde Celalettin Kesim'i 1921'de Kemalistler tarafından hun harca katledilen Komünist önderler Mustafa Suphi'lerle bir tutuyorlar. Celalettin Kesim, MHP'li ve MSP'li faşistler tarafından gerçekten de 'komünist' olduğu,

'devrimci' olduğu gerekçesi ile katledildi. Ama bu onun devrimci ve komünist olduğunu göstermez. Faşistler için kendileri dışındaki herkes 'devrimcidir', 'komünisttir'. Gerçeklere baktığımızda, Celalettin Kesim'in bir devrimci ve komünist olmadığını görürüz.

Ülkemizde devrimciliğin kıstası, emperyalizmin her türüne karşı olmak; komprador kapitalizmine, feodalizme karşı olmak, bu uğurda mücadele etmektir.

Celalettin Kesim, "Türk Merkez" adlı kuruluşun sekreteri idi. Bu kuruluş, ülkemizde bugünkü faşist yönetime karşı olan; ve fakat devrime de düşman olan, Rus sosyal emperyalizminin uşaklığını yapanların yönlendiriciliğinde olan bir kuruluştur. Celalettin Kesim, -niyeti ne olursa olsun- karşı-devrime hizmet etmiştir. Rus sosyal

emperyalizmine uşaklık edenlere alet olmuştur.

Ülkemizde Rus sosyal-emperyalizmine uşaklık eden güçler, bugün bir çok yerde, faşistlerden çok, devrimcilere saldırmaktadır. Onlar 'Maocu dedikleri devrimcilere, alçakça saldırmakta; hakim oldukları derneklerde, sendikalarda, fabrikalarda devrimcilere karşı sosyalizm adına faşist metodlar uygulamaktadır. Bunlar sosyalist maskeli faşistlerdir. Sosyal faşistlerdir. Bunların hizmet ettiği güç olan Rus sosyal emperyalizminin: sahte sosyalist, gerçekte emperyalist ve faşist niteliği, Afganistan işgalinde bir kez daha görülmüştür.

Sosyal faşistler, ellerinden gelen her yerde devrimcilere karşı şiddet uygulamıştır, ve uygulamaktadır.

Celalettin Kesim'in öldürülmesi ile ilgili çıkardığı bildiriye Demokratik İşçi Derneği, "Celalettin'i yitirdik. Onun baş koyduğu yolda savaşmaya, gerektiğinde onun gibi bu canı vermeye yeminliyiz. Ne MHP'lisi, ne MSP'lisi, ne Maocusu (abç) hiç bir gerici, hiç bir faşist saldırı bizi yıldıramaz" diyor. Görüldüğü gibi, sosyal faşistler, 'Maocu' adı verdikleri devrimcilere karşı mücadeleye 'baş koyduklarını' açıkça ilan etmektedirler.

Nitekim yurtdışında da somut olaylarda bu bir kaç kez yaşanmıştır. Bunlar B.Berlin'de bir kaç kez devrimcilere karşı, aynı faşistlerin yaptığı gibi, sopalı bıçaklı saldırılar düzenlemişlerdir. Dortmund'ta devrimcileri polise ihbar etmişlerdir. İngiltere'de polislerle birlikte devrimcilere saldırmışlardır. vs. vs. Türkiye'de bunların eli onlarca devrimcinin kanında yikanmıştır.

Celalettin Kesim'in MHP ve MSP'li faşistler tarafından katledilmesine karşı çıkmak; bu faşist cinayeti lanetlemek, faşist katillerin cezalandırılmasını, MHP MSP derneklerinin yasaklanmasını istemek doğrudur. Ancak bu yapılırken, şimdi Celalettin Kesim'in katledilmesinden yararlanıp parsa toplamak isteyen Rus sosyal-emperyalizminin uşaklarının iğrenç yüzü de teşhir edilmeli; Celalettin Kesim'in devrim şehidi olduğu, komünist olduğu vs. demagojisi yerle bir edilmelidir.

M. BAHAR

KIZIL SENDİKALAR ENTERNASYONALI Baş tarafı 6. sayfada

Lenin, KSE'nin kuruluş kongresine bir meşaj göndererek; "Sendika üyelerinin komünizm düşüncesine kazanılması, her yerde, bütün ülkelerde, bütün dünyada karşı durulmaz bir ilerleme kaydediyor. Bu süreç dolambaçlıdır, düzensizdir ve eşit olmayan bir biçimde ilerliyor ve binlerce engel aşmak zorundadır, fakat durdurulamaz.

Enternasyonal Sendika Konferansı bu hareketi hızlandıracaktır. Komünizm sendikalar da zafer kazanacaktır. Hiçbir güç, kapitalizmin çöküşünü ve işçi sınıfının burjuvazi üzerinde zaferini önleyemeyecektir." Diyerek Lenin, sendikaların görevlerinin neler olduğunu vurguladı. Kongre, sendika merkezinin ismini "Kızıl Sendika Enternasyonal" olarak kabul etti. Yönetim organlarını seçti. S.A. Losovski, KSE'nin genel sekreterliğine seçildi. Ayrıca kongre, "Kızıl Sendika Enternasyonal" adında bir yayın organı çıkarmayı kararlaştırdı.

KSE'NİN İKİNCİ KONGRESİ :

Kasım 1922'de toplandı. Esas olarak 1. Kongrede kabul edilen çizginin onayladığı bir kongre oldu. 2. Kongrede yeniden reformist sendikalarda, bu sendikaların üyelerinin kazanılması için çalışılması gerektiği vurgulandı. 2. Kongre KSE in esas görevinin devrimci sendika hareketinin güçlendirilmesi ve geniş emekçi kitlelerin sınıf mücadelesine çekilmesi olduğundan yola çıkarak, herhangi bir örgütlenme biçiminin mutlaklaştırılmasına karşı çıktı. Somut durumun ve işçi sınıfı hareketinin içinde bulunduğu zorlukları göz önünde bulundurarak, örgütlenme biçimi sorununun çözülmesi gerektiğini vurguladı.

KSE'NİN ÜÇÜNCÜ KONGRESİ :

Temmuz 1924 de toplandı. Devrimci sendika hareketinin görevleri; maksimum 8 saatlik iş günü için enternasyonal mücadeleyi; grev stratejisini; sendikalarla işçi temsilciliği arasındaki ilişkileri; örgütsel inşayı; sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde KSE örgütlerinin görevlerini, vs. ele aldı.

KSE'NİN DÖRDÜNCÜ KONGRESİ :

Mart-Nisan 1928 de toplandı. Enternasyonal sendika hareketinin görevleri, sömürge sendika hareketi, örgütlenme sorunları, faşizme ve sarı sendikalara karşı mücadele tedbirleri, işçi gençliğinin sendika çalışmasına çekilmesi sorunlarını ele aldı. KSE in 4. Kongresinde kabul edilen kararlarda faşizmin kökleri

ve özelliği üzerine şöyle denilmektedir: "Faşizm, emperyalizm ve sosyal devrim çağında burjuvazinin sınıf hakı miyetinin özel bir sistemidir... Faşizm, bütün ülkelerin proletaryasının sınıf hareketi için sürekli ve tehdit edici bir tehlike oluşturmaktadır."

Faşizme ve sendikaların faşistleştirilmesine karşı mücadelenin önemi vurgulanmaktadır. Ayrıca emperyalist büyük güçlerin savaş hazırlığı anlatılarak, emperyalist savaşa karşı mücadelenin önemi vurgulanmaktadır.

KSE'NİN BEŞİNCİ KONGRESİ :

Ağustos 1930 da toplandı. Yürütme bürosunun raporu ve görevleri, sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde sendikaların görevleri, Sovyetler Birliği sendikalarının sosyalizmin inşasındaki görevleri, örgütsel sorunlar ele alındı. Ele alınan konularda bir dizi kararlar alındı.

1921 yılında kurulan Kızıl Sendikalar Enternasyonal'i Aralık 1937 yılında dağıtıldı. KSE in dağıtılmasının gerekçeleri konusunda 11 Mart 1936 yılında Komünist Enternasyonal Yürütme Kurulu (KEYK) toplantısında yaptığı konuşmada Dimitroff şöyle dilordu:

"Burada Losovski'nin söylediği Hindistan, Çin, Japonya'daki tüm sendika birliklerini birleşik sendika enternasyonalini için birleştirebileceğimizi sanıyorum... Enternasyonal sendika hareketinin birliğinden, birleşik bir enternasyonalden Fransız birleşik sendikalarının, İspanya birleşik sendikalarının, İngiliz Trade Union'larının, İskandinavya sendikalarının ve diğer bazı ülkelere sendikalarının enternasyonal olan birliğini anlıyorum. Bu enternasyonal olacaktır."

İkinci dünya savaşından sonra, KSE in devrimci geleneğinin ve çizgisinin sürdü rücüsü olarak Ekim 1945 de 'Dünya Sendika Birliği' kuruldu. Sınıf sendikaları -nın uluslararası alanda üst örgütü olan DSB'nin saflarında 150 milyondan fazla emekçi örgütlü idi. Stalin'in ölümünden sonra, Sovyetler Birliği'nde parti ve devlet cihazının modern revizyonistlerin eline geçmesi, DSB de nitelik değişikliğine sebep oldu. DSB, dünya işçi sınıfının sınıf örgütü olmaktan çıktı, modern revizyonistlerin kendi hakimiyetlerini sağlamlaştırmalarının bir aracına dönüştü.

D. DEMİR

BATI ALMAN EMPERYALİSTLERİ... Baş tarafı 1. sayfada

leri tutuklattırdılar. Polis, derneği basarak önce 30 kişiyi tutukladı, daha sonra bu sayı 14 e indi, halen 11 arkadaşımız tutuklu bulunmaktadır.

Bu saldırılara paralel olarak Batı Alman emperyalist burjuvazisi de devrimcilere saldırılarını yoğunlaştırmış bulunmaktadır. B.Berlin'de İçişleri senatörü Peter Ulrich, "aşırı sağ ve aşırı sol" nitelikte olan örgütlere karşı acil tedbirler alınmasını önermiştir. Batı Alman emperyalistleri "aşırı sağ ve sol" safası tası altında ilerici, devrimci örgütleri yasaklamak, örgüt lokallerini kapatmak ve örgüt temsilcilerini yurtdışı etmek için plânlar yapmaktadır. Berlin Senatosu, Federal İçişleri Bakanına ihtilmek üzere türk dernekleri üzerine belg toplamaktadır. Yeteri kadar "delil" toplandıktan sonra bu deliller derneklerin kapatılması önerisiyle birlikte İçişleri bakanına sunulacaktır.

"Şiddet yenilisi Türk örgütleri derhal kapatılıp, yöneticileri sınır dışı edilecektir" diyen Batı Alman emperyalizminin temsilcilerinin, bu sözlerle Türk faşistlerini nasıl korudukları, her iki tarafta da çıkarlarının devrimcilere saldırı da birleştiği en son Schönberg olayında da açıkça görülmüştür.

Bizler, Batı Alman emperyalizminin bu saldırılarına karşı uyanık olmalı ve onların Türk faşistleriyle işbirliğini her zaman teşhir etmeliyiz.

11 tutuklu devrimci derhal serbest bırakılmalıdır!

B.Alman emperyalistlerini kitle teşkilatlarımızı yasaklama çabalarını boşa çıkaralım!

B. TEZCAN

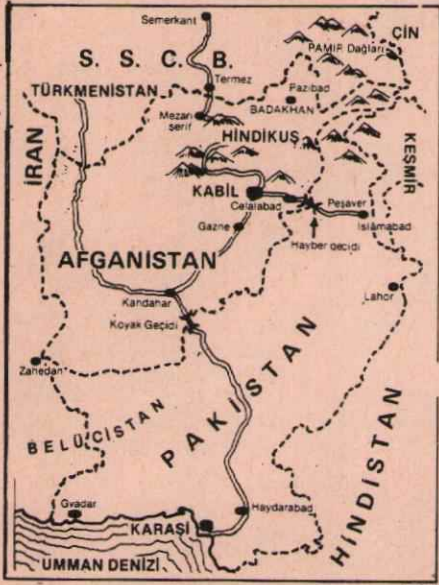
TUTUKLU DEVRİMCİLERLE DAYANIŞMA İÇİNDE OL
DÜĞUMUZU TELEFON EDEREK- TELGRAF ÇEKEREK
GÖSTERELİM-DERHAL SERBEST BIRAKILMALARI-
NI TALEP EDELİM!

Oberstaatsanwalt Szymkowak
Heiligekreuz str. 9
7450 Hechingen
Tel: 07471 82292

Haftrichter Peter Müller
Amstgericht Hechingen
Postfach/ 7450 Hechingen
Tel: 0747182289

AFGANİSTAN

Baş tarafı 1. sayfada

Babrak Karmel darbesiyle sömürülerini daha da emniyet altına alabilmek için ülkeyi bu defa resmen işgal ettiler. 24 Aralık 1979 dan itibaren Afganistan'a onbinlerce Rus askeri gönderildi. Hemen ertesi gün de emperyalist uşağı ilan edilen Amin idam edildi. Bugünlerde Afganistan'da Rus askerlerinin sayısı 100 bine ulaşmıştır.

Rus sosyal emperyalistleri bu işgali haklı göstermek için "Afganistan'da sosyalizmin kazanımlarını ortadan kaldıracak bir dış müdahaleye engel olmak istediklerini", "hükümetin kendilerini çağırıldığını" vs. söylemektedirler. Oysa tüm bu yalanların arkasındaki gerçek; Rus sosyal emperyalistlerinin hegemonya politikasından ötürü bu işgali yaptıklarından başka bir şey değildir. Dünyanın petrol bölgelerinden biri olan Basra Körfezi çevresine denetim çemberlerini sıklaştırmak, Hint Okyanusundan ve Hürmüz boğazından geçen petrol yollarını kontrolleri altına alabilmek için gerçekleştirilen bu işgal için Kremlin seferleri her ne kadar "dünya barışını korumak istediklerini" söylüyorlarsa da, kendi savaş kıskırtıcı, pis hegemonya emellerini gözlerden gizleyemezler. 1968 Çekoslovakya işgalinde güdülen politika ne ise, bugün Afganistan'daki işgalde böyle bir politikanın hegemonist bir politikanın ürünüdür. ABD emperyalistleri de Vietnam'ı işgal ettiklerinde "davet edildiklerini" söylemişlerdi. Ama tarihi gerçekler; Vietnam halkının işgalcilere karşı yürüttüğü şanlı mücadele onların ne denli bir davetsiz misafir olduğunu gözler önüne sermiştir.

Afganistan'ın işgali karşısında çeşitli devletler tavır takındılar. ABD emperyalistlerinin başı Carter, "dünya barışı tehlikede" çığlıkları atarak 'Sovyetler Birliği'ne bir dizi ambargo koyma girişimlerinde bulundu. Tüm NATO ülkelerinden tam destek istediğini bildirdi. Rus sosyal emperyalistlerinin Pakistan sınırına yakın Hayber geçidine asker yığmasıyla ABD: "Eğer Ruslar, Pakistan'a da girerlerse, biz de boş durmayacağız, silahlı müda-

hale edeceğiz" tehditleri savurdu. Bunun yanında 'Sovyetler Birliği'ne tahıl satışını durdurdu. Teknoloji mallarının satışına ambargo koydu. 'Sovyetler Birliği' ile diplomatik ilişkilerin azaltılması için girişimlerde bulundu ve 1981 de Moskova'da yapılacak olan Olimpiyatlara katılacak sporcuların Olimpiyatları boykot etmesini istedi. Diğer taraftan, İran ve Afganistan'dan sonra önemi daha da artan Türkiye'de, uşakları ile yeni bir savunma anlaşması imzaladı. ABD emperyalistleri tüm bu girişimleriyle savaş kıskırtıcılığı karakterinde açıkça göstermiş oluyordu. Bir taraftan Rus sosyal emperyalistlerinin işgalini kınarken, diğer yandan kendisi İran'ı işgal planları yapan ABD emperyalistlerinin aslında bu işgal karşısında takındıkları tavır sahtekarlıktan başka bir şey değildir.

Diğer batılı emperyalistler de Afganistan işgalini kınadılar. Fakat Carter yönetiminin getirdiği isteklere pek taraf tutmazlardı. Onların da işgali kınamalarının esas nedeni emperyalistler arasında dalaşmalardan kaynaklanmaktadır.

AFGAN HALKININ SOSYAL EMPERYALİZME KARŞI MÜCADELESİ DURDURULAMAYACAK!

Çin modern revizyonist, karşı-devrimci leri ise üç dünya teorisinin şanlı(!) bayrağı altında iki süper gücün en tehlikeli si ilan ettikleri Rus sosyal emperyalistlerinin bu hareketini lanetlediler. Ve ABD emperyalistleriyle elele vererek, ABD emperyalistlerinin hegemonya politikasının yanını yer almayıda ihmal etmediler. İşgal dünyadaki emperyalist devletler tarafından bu şekilde karşılanırken, Afganistan'da halk, işgalcilerle karşı mücadelesini sürdürmektedir. Fakat işgalcilerle karşı verilen mücadelenin başını esas olarak feodal güçler çekmektedir. Ve bunlar, sözde "Marksist" ilan ettikleri ve rejime karşı ayaklanmışlardır. Bunlar işgale karşı olmalarına rağmen esas olarak feodal ideolojiyle ayaklandıklarından emperyalizm tarafından kullanılmaya aşırtılar. Ve ABD emperyalistleride bu durumdan yararlanmaya çalışmaktadır. Afgan halkının bunların peşinden gitmesi onları kurtuluş götürmeyecek, sonunda diğer bir emperyalist gücün baskısı, sömürsü altında kalmalarına neden olacaktır. Afgan halkının işgalcilerle karşı mücadelesinde gerçek devrimci güçler desteklenmelidir ve unutulmamalıdır ki; meselenin özü aslında işgalin altında yatan siyasettir. Rus sosyal emperyalistlerinin bu işgalinin, onların iddia ettiği gibi komünistlerin enternasyonalist görevleriyle uzaktan yakından bir ilişkisi yoktur.

Rus sosyal emperyalistleri yıllardır sömürü alanı içinde tuttuğu Afganistan'dan mutlaka kovulacak ve Afgan halkının anti-emperyalist, anti-faşist mücadelesi işçi sınıfı önderliğinde başarıya ulaşacaktır.

AFGANİSTAN YÜRÜŞLERİ

Afganistan Öğrencileri Genel Birliği (GUAFS) Batı Almanya ve Batı Berlin'de Rus sosyal emperyalistlerinin ülkelerinde ki sosyal faşist işgalini protesto etmek amacıyla yürüyüşler düzenlediler. ATIF ve TOK/YD li işçi ve öğrencilerin varlığıyla destekledikleri bu yürüyüşlerde 'Kahrolsun emperyalizm, sosyal emperyalizm ve her türlü gericilik', 'Kahrolsun Rus sosyal emperyalizmi', 'Yaşasın Enternasyonal dayanışma' sloganları hep bir ağızdan, yüce enternasyonalist ruhuyla atıldı.

K. REYHAN

ABD

BAŞKAN ADAYLARININ KIRLI ÇAMAŞIRLARI VE KOKUŞAN EMPERYALİZM

Dünyanın en büyük emperyalist devletlerinden biri olan ABD'de başkanlık seçimleri yaklaşıyor. Seçimler yaklaştıkça başkan adaylarının kirli çamaşırları da ortalığa dökülmeye başladı.

Bilindiği gibi ABD'de 4 yılda bir tekrarlanan başkanlık seçimlere 4 Kasım 80 de yapılacak. Daha bir yıla yakın bir süreye olmasına rağmen seçim çekişmeleri giderek kızışıyor. ABD tekeli burjuvazisinin esas olarak iki büyük kanadının temsilciliğini yapan Cumhuriyetçi Parti ve Demokrat Parti başkanlık adayları arasında süren bu çekişme, her zaman olduğu gibi bu kezde bir çok gerçeği gözler önüne seriyor.

Tekelci sermayenin sözcüleri olan başkan adayları, birer yandan ellerinden gelen her türlü sahtekarlığa baş vurarak çeşitli milliyetlerden ABD halkını aldatmaya çalışırken; diğer yandan da birbirlerinin kirli çamaşırlarını ortaya döküyorlar. Onlar böylece kendi kişiliklerinde emperyalizmin çürümüşlüğü, kokuşmuşluğunu bir kere daha açıkça sergiliyorlar. Başkan aday, adayları arasında katillerden tutunda rüşvetçiler, daleveracılara kadar her türlü maldan var.

Örneğin; Demokrat Partinin adayı Edward Kennedy sekreterinin ölümüne sebep olmakla suçlanıyor, Yine aynı partiden aday adayı şimdiki başkan Jimmy Carter fısılcılık işinde çeşitli yolsuzluklar yapmıştır. Bunun yanında Cumhuriyetçi Parti'nin aday adaylarından John Connally'nin bir süt şirketinden on bin dolar rüşvet aldığı; senatör Howard Baker'in de nüfuzunu kullanarak Tennessee'de geniş arazilere sahip olduğu ileri sürülüyor. Elbette ki bunlar sadece bilinenler ve ağız dalaşında ortalığa serilenler. Hiç kuşku yok ki onların kirli çamaşırlarının gerçek faturası, bunlardan kat kat daha fazladır...

Peki bütün bu pisliklerin gerçek kaynağı nedir? Bütün bu pisliklerin gerçek kaynağı emperyalizmin ta kendisidir. Çünkü emperyalizm asalaklık, çürümüşlük, kokuşmuşluk demektir. Rüşvetçilik, daleveracılık, hırsızlık, sahtekarlık demektir.

Bilindiği gibi dünyanın en büyük emperyalist devletlerinden biri olan ABD emperyalizmi de, yıllardan beri dünyanın dört bir yanına azgın bir sömürü ve zulüm uyguluyor. "Dostluk", "işbirliği", "yardımlaşma", "ikili anlaşma"lar vb. yollarla sızdığı ve pençesine aldığı ülkelerin zenginlik kaynaklarını, işçi sınıfı ve halklarının alınterini insafsızca yağmalıyor. Bu sömürsünü sürdürülebilmek için elinden gelen her yola başvuruyor. İç savaşlar çıkartıyor, darbeler tezgahlıyor, silah tüccarlığı yapıyor. Yıllardır dünya hegemonyacılığı peşinde koşuyor. Aynı hegemonyacılığını Rus Sosyal emperyalizmiyle birlikte bugün de sürdürüyor. Yıllardır sömürü ve yağma perçesine aldığı ülkelerdeki devrimci mücadelelere azgınca saldırıyor. Bu ülkelerdeki emperyalizmin uşağı sınıfların iktidarlarını bütün gücüyle destekleyip, ayakta tutmaya çalışıyor. ABD emperyalizmi bu insafsız sömürü ve zulmü sadece dünyanın dört bir yanına değil, elbetteki ABD'de de sürdürüyor. ABD işçi sınıfı ve halkını da iliklerine kadar sömürüyor. İktidarını sürdürülebilmek için elinden gelen her yola başvuruyor. Bunun yanında ABD tekeli burjuvazisinin çeşitli kanadları, sömürden daha çok pay almak ve devlet çarkının imkanlarından daha fazla yararlanmak için birbirleriyle dalaşmaktan da geri kalmıyorlar...

devamı 8. sayfada

